

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Sbírka církevně-právních předpisů

Statuty a směrnice ve znění k 20. 11. 2021

S T A T U T

Evangelické církve augsburského vyznání v České republice

Preambule

My, evangelíci a. v. v České republice, bez rozdílu národnosti, státní a rasové příslušnosti, vyznáváme Ježíše Krista jako Hlavu všeobecné křesťanské církve, vycházejíce z Písma Svatého, základního pramene víry i pravidla života a z našich Symbolických knih (Knihy svornosti) jako věrného výkladu Písma Svatého. Hlásíme se do velké rodiny evangelických církví augsburského vyznání a jsme připraveni ke spolupráci na poli ducha, charity a humanity i s jinými církvemi a náboženskými společnostmi. Jsme odhodláni rozvíjet a upevňovat svou evangelickou církev augsburského vyznání, zdokonalovat její vnitřní organizaci založenou na principu rovnoprávnosti všech jejích členů bez rozdílu a podle evangelia Kristova rozšiřovat její duchovní působení a tím zvyšovat její vliv i význam v životě celé společnosti. Proto schvalujeme tento

Statut Evangelické církve augsburského vyznání v České republice

První část

POSTAVENÍ A POSLÁNÍ CÍRKVE

Článek 1

1. Název církve je: Evangelická církev augsburského vyznání v České republice, slovenský název: Evanjelická cirkev augsburského vyznania v Českej republike, anglický název: Evangelical Church of the Augsburg Confession in the Czech Republic, německý název: Evangelische Kirche Augsburgischer Bekenntnis in der Tschechischen Republik. Zkrácený název je ECAV v ČR.
Sídlo ústředí církve je: V Jirchářích 14/152, 110 00 Praha 1 - Nové Město.
2. Základním právním dokumentem Evangelické církve augsburského vyznání v České republice (dále jen ECAV v ČR) je tento Statut. ECAV v ČR navazuje na jediný sbor bývalé Slovenské evangelické církve a. v. na území Čech a Moravy, který byl založen v roce 1947. Zároveň se hlásíme k luterské tradici bývalých českých a německých sborů na území současné ČR a cítíme se zavázání tuto tradici nadále rozvíjet. Naše církev sdružuje evangelíky augsburského vyznání žijící na území ČR.
3. ECAV v ČR plně respektuje zákony a všeobecně platné právní předpisy a je tolerantní k ostatním církvím a náboženským společnostem a také k osobám bez vyznání.
4. ECAV v ČR má nadnárodní charakter. Všichni příslušníci církve bez rozdílu národnosti mají po jazykové stránce stejná práva při bohoslužbách, v náboženském vyučování, v náboženských úkonech, při řízení a jednáních v církevních úřadech.

Článek 2

1. ECAV v ČR je společenstvím křesťanů - evangelíků augsburského vyznání, kteří uznávají za pramen víry a pravidlo života jediné Písmo Svaté vykládané v souladu s Knihou svorností.
2. ECAV v ČR je nezávislou samosprávnou církví, která působí a plní své poslání na území ČR.

Článek 3

1. Posláním ECAV v ČR je:
 - a) šířit evangelium Ježíše Krista, vyznávat a upevňovat víru v Trojjediného Boha, svědčit o něm a vštěpovat víru do vědomí všech lidí, zvláště mladé generace,
 - b) sloužit svým členům, hlavně službami Božími, tedy přísluhováním Slovem a svátostmi; náboženskou výchovou, poskytováním duchovní a pastorální péče, dále vést i ke vzájemné úctě, podpoře, toleranci a k příkladnému křesťanskému i občanskému životu,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- c) ve spolupráci s jinými křesťanskými církvemi a společenstvími přispívat k rozšiřování a upevňování křesťanství,
 - d) se všemi lidmi dobré vůle se snažit ve smyslu evangelia o uplatnění lásky, nastolení spravedlnosti a pokoje ve společenském životě.
2. ECAV v ČR si pro zajištění svého poslání zřizuje organizační jednotky na územním principu.

Článek 4

ECAV v ČR se hlásí do rodiny evangelických církví augsburského vyznání ve světě, se kterými všestranně spolupracuje:

- a) uznává rovnoprávnost všech křesťanských církví a podporuje úsilí o jejich vzájemné dorozumění; spolupracuje s nimi jakož i s ostatními křesťanskými společenstvími,
- b) neodmítá spolupráci s jinými náboženskými a humanitárními společenstvími, pokud tato není v rozporu s jejími věroučnými zásadami,
- c) v oblasti humanitární a charitativní spolupracuje s orgány ČR, s občanskými organizacemi a zahraničními institucemi,
- d) plní přijaté kompetence svěřené jí státem.

Druhá část

ČLENSTVÍ V CÍRKVI

Článek 5

Vznik a zánik členství v církvi:

1. Členství v ECAV v ČR se nabývá křtem v této církvi. Osoba, která byla pokřtěna v jiné křesťanské církvi nabývá členství ECAV v ČR přihlášením se do ní.
2. Křest dítěte se vykoná v krátké době po jeho narození. V odůvodněných případech je možno dítě pokřtít i v pozdějším věku.
3. Pokřtěné dítě se stává členem církevního sboru svých rodičů nebo jednoho z nich.
4. Nepokřtěná zletilá osoba nabývá členství v ECAV v ČR křtem v některém z jejích sborů.
5. Zletilá pokřtěná osoba se stává členem ECAV v ČR přihlášením se do některého z jejích sborů.
6. Členství v ECAV v ČR zaniká vystoupením, vyloučením, smrtí nebo prohlášením za mrtvého.

Práva a povinnosti člena ECAV v ČR

Článek 6

1. Člen ECAV v ČR má tato práva:

- a) účastnit se činnosti církve, především církevního sboru, kterého je členem,
 - a) účastnit se služeb Božích a přijímat prostředky milosti,
 - b) žádat duchovní a materiální pomoc v nouzi a využívat služby církevní charity,
 - c) volit a být volen do církevních orgánů,
 - d) předkládat žádosti, návrhy a podněty církevním orgánům,
 - e) zúčastňovat se zasedání sborového konventu, vyjadřovat se k věcem, které jsou předmětem jejich jednání a hlasovat o nich,
 - f) domáhat se ochrany svých práv před orgány církve,
 - g) právo volit a právo hlasovat na sborovém konventu dosažením zletilosti,
 - h) právo být volen do církevních orgánů dosažením plnoletosti.
2. ECAV v ČR v zájmu nejlepšího pochopení Božího slova slouží věřícím v jejich rodném jazyku, když na jejich žádost za směrnici stanovených podmínek zřizuje kazatelskou stanici nebo sbor jejich jazyka.
3. Člen ECAV v ČR má tyto povinnosti:
- a) zúčastňovat se služeb Božích a přijímání svátostí,
 - b) žít příkladným křesťanským životem v rodině i ve společnosti, vychovávat své děti k evangelické víře, dodržovat zásady křesťanské mravnosti a občanské sounáležitosti i zákony demokratického státu.
 - c) rozšiřovat a prohlubovat své duchovní vědomosti a zúčastňovat se náboženské výchovy,
 - d) podílet se na činnosti církve, zvláště v církevním sboru a přispívat na úhradu této činnosti,
 - e) podle svých schopností a možností plnit úkoly a vykonávat funkce v církvi,
 - f) dodržovat ustanovení tohoto Statutu, plnit rozhodnutí církevních orgánů a církevních představitelů a podrobit se disciplíně,
 - g) absolvovat konfirmační, resp. katechetickou přípravu ve věku nad 12 let. Výjimku z věkové hranice uděluje sborový farář po konzultaci s rodiči,
4. ECAV v ČR považuje za základ církevního a občanského společenství křesťanskou rodinu, založenou na manželství muže a ženy. Všemi dostupnými prostředky se snaží, aby rodinný život jejích členů byl harmonický a všeobecně příkladný. Sledujíc tento cíl, vede zvláště své mladé členy k tomu, aby vstupovali do manželství církevním způsobem. Uzavřít manželství mohou členové církve zásadně až po dovršení zletilosti.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

5. ECAV v ČR, vycházejíc z Písma svatého, čelí všemi prostředky narušování a rozvracení manželství. Církevní svatbu rozvedené osobě povoluje předsednictvo církve na žádost faráře příslušného sboru.
6. Rozvod manželství duchovního se považuje za porušení povinností a postihuje se disciplinárně. Od disciplinárního postihu je možno upustit, když se prokáže, že rozvod manželství duchovní nezavinil.

Církevní disciplína

Článek 7

1. Církevní disciplína je důsledné dodržování práv a povinností ze strany členů a církevních orgánů podle tohoto Statutu.
2. ECAV v ČR zabezpečuje církevní disciplínu především náboženskou výchovou a osobním příkladem svých představitelů. Proti porušování církevní disciplíny bojuje opatřeními napominající lásky. Disciplinární postih se uplatňuje jen v případech závažného porušení církevní disciplíny.
3. Za závažné porušení církevní disciplíny se považuje hrubé porušení Božích přikázání, vědomé konání proti existenci církve. V těchto případech se přistupuje k jednomu z disciplinárních postihů.
4. Za disciplinární postih se považuje:
 - a) osobní napomenutí,
 - b) veřejné napomenutí,
 - c) vyloučení.
5. Disciplinární postih v bodech 4a) a 4b) vykonává sborové presbyterstvo.
6. V případě, že člen neprojevuje upřímnou lítost a nesměřuje k nápravě, přistupuje se k vyloučení z ECAV v ČR. Vyloučen je ten, o kom tak dvoutřetinovou většinou veřejným hlasováním rozhodne na návrh presbyterstva sboru konventu sboru, kterého je vylučovaný členem. Vyloučený se může proti takovému rozhodnutí odvolat k církevní radě, která vyloučení buď potvrdí anebo při zjištění nových a závažných skutečností nařídí příslušnému sboru opakování hlasování. Takové odvolání má odkladný účinek. V mimořádně závažných případech, především tehdy, kdy člen ECAV v ČR svým jednáním úmyslně a nepravdivě poškozují jméno své církve a hanobí její představitele, může o vyloučení člena na návrh nejméně jednoho představitele církevní rady rozhodnout církevní rada ECAV v ČR bez toho, aby proběhlo hlasování ve sboru, kterého je vylučovaný členem. Příslušný sbor je povinen toto rozhodnutí přijmout. Vyloučený se může odvolat k synodu ECAV v ČR, toto odvolání však nemá odkladný účinek.
7. Proti porušení církevní disciplíny ze strany církevních orgánů, může podat člen církve námítku k církevní radě. Není-li člen církve spokojen s rozhodnutím církevní rady, může se obrátit k synodu, který rozhodne s definitivní platností.

Třetí část

ÚSTŘEDNÍ ORGÁNY CÍRKVE

Článek 8

1. Ústředními orgány ECAV v ČR jsou: synod, církevní rada, předsednictvo církve, předsednictvo synodu a revizní komise.
2. Sídlem ústředních orgánů ECAV v ČR je hlavní město České republiky, Praha: V Jirchářích 14/152, 110 00 Praha 1 - Nové Město.

Článek 9

Synod

1. Nejvyšším orgánem ECAV v ČR je synod.
2. Synod tvoří rovnocenně: 1. komora farářů, tvořená biskupem a všemi sborovými a pověřenými faráři ECAV v ČR a 2. komora volených delegátů podle počtu členů sborů, do které jsou automaticky zahrnuti kurátor církve a kurátoři sborů. Počet volených delegátů upravuje příslušná směrnice o volbě delegátů na synod. Obě komory zasedají společně v jednom plénu, jejich hlasování probíhá odděleně.
3. Synod svolává předsednictvo synodu a vede jeho jednání. V případě, že předsednictvo synodu není zvoleno, resp. neschopno vykonávat svou funkci, svolává synod a vede jeho jednání předsednictvo církve.
4. Synod plní zvláště tyto úkoly:
 - a) přijímá zásadní opatření k zajištění duchovního, mravně náboženského života církve,
 - b) plní funkci orgánu schvalujícího statut a ostatní celocírkevní předpisy,
 - c) rozhoduje o základních organizačních a hospodářských záležitostech církve, schvaluje její rozpočet a výsledek hospodaření,
 - d) schvaluje zprávy - biskupa, kurátora, ředitele úřadu o hospodaření a zprávu revizní komise,
 - e) zřizuje a ruší na návrh církevní rady celocírkevní účelová zařízení (diakonie, nakladatelství, vícestupňová školská zařízení),
 - f) schvaluje vznik nových sborů,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- g) volí biskupa, kurátora, předsedu synodu (z řad komory farářů), místopředsedu synodu (z řad komory volených delegátů) a revizní komisi. Synod ECAV v ČR může přistoupit k odvolání těchto funkcionářů na návrh církevní rady i před uplynutím jejich funkčního období, pokud neplní povinnosti vyplývající z tohoto statutu.
5. Synodem je přijato pouze to, co bylo schváleno oběma jeho komorami. Přijetí pouze jednou z komor znamená nepřijetí návrhu a trvání předchozího stavu.
- a) Hlasování v komoře farářů je přijato, pokud pro něj hlasovali 2/3 přítomných členů této komory.
b) Hlasování v komoře volených delegátů je přijato, pokud pro něj hlasovali 2/3 přítomných členů této komory.
c) Kumulace hlasů se nepřipouští a na synodu nelze hlasovat v zastoupení na základě plné moci.
6. Synod se schází podle potřeby, nejméně jednou za rok.
7. Komora farářů synodu může být na návrh biskupa, církevní rady nebo 1/3 svých členů svolána svým předsedou (předsedou synodu) k samostatnému jednání, při takovémto jednání však komora farářů nesmí plnit úkoly komory synodu a může plnit jen ty úkoly, které jí svěřují předpisy církve jakožto zvláštnímu orgánu samosprávy duchovního stavu.
8. Komora farářů se podle odst. 1 může sejít rovněž za tím účelem, aby projednala závažnou teologickou otázku týkající se vyznání církve, přičemž komora farářů může k takovéto otázce přijmout závazné teologické stanovisko.
9. Jedná-li komora farářů podle bodu 8, může rozhodnout, že na jednání budou přizváni
- a) faráři mimo aktivní službu,
b) jáhni,
c) že duchovní podle písm. a) či b) budou mít při schvalování závazného teologického stanoviska hlasovací právo.

Článek 10

Církevní rada

V období mezi zasedáními synodu ECAV v ČR řídí církev církevní rada.

1. Církevní radu tvoří předsednictvo církve a předsednictva sborů.
2. Církevní rada plní zvláště tyto úkoly:
 - a) vykonává rozhodnutí synodu,
 - b) stará se o duchovní a náboženský život ECAV v ČR,
 - c) rozhoduje o organizačních a hospodářských záležitostech církve,
 - d) předkládá návrhy na změny statutu ECAV v ČR a jiných závazných církevních předpisů,
- e) schvaluje změny sborových statutů (dle rozhodnutí sborových konventů).
3. Církevní rada se schází podle potřeby, nejméně čtyřikrát za rok.
4. Vyřizuje odvolání proti disciplinárním opatřením uloženým sborovými presbyterstvy.
5. Organizuje vykonání farářských a jáhenských zkoušek.
6. Dává na žádost kandidáta souhlas k volbě za sborového faráře.
7. Na návrh sborového presbyterstva jmenuje pověřeného faráře, resp. jáhna.
8. Rozhoduje o vyloučení z církve.
9. Zakládá církevní sbory, slučuje je a může je vyloučit z ECAV v ČR. Vyloučený sbor se může odvolat k synodu, který rozhodne s definitivní platností. Do tohoto rozhodnutí sbor administruje pověřený farář.
10. V rámci misie zakládá misijní církevní sbory. Podrobnosti o zřízení a fungování misijního církevního sboru určuje příslušná směrnice.

Článek 11

Předsednictvo ECAV v ČR

1. Předsednictvo ECAV v ČR řídí činnost církve v období mezi zasedáními Církevní rady.
2. Předsednictvo ECAV v ČR tvoří biskup a kurátor.
3. Předsednictvo ECAV v ČR plní zvláště tyto úkoly:
 - a) zastupuje ECAV v ČR, chrání ji a její jednotu, rozhodnutí předsednictva církve jsou platná, potvrdí-li je svým podpisem nejméně jeden jeho člen,
 - b) svolává a vede zasedání církevní rady, resp. synodu, není-li zvoleno jeho předsednictvo,
 - c) zajišťuje plnění usnesení synodu a církevní rady,
 - d) zajišťuje řešení organizačních a hospodářských záležitostí církve,
 - e) na návrh církevní rady jedná a rozhoduje o pracovně-právních vztazích.

Článek 12

Předsednictvo synodu

1. Předsednictvo synodu tvoří předsedy synodu (z řad komory farářů) a místopředseda synodu (z řad komory volených delegátů).
2. Předsednictvo synodu plní tyto úlohy:
 - a) na základě rozhodnutí církevní rady svolává a vede zasedání synodu,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- b) v případě, že předsednictvo církve není zvoleno, resp. je neschopno vykonávat úřad, přebírá veškeré jeho pravomoci a oba jeho členové se stávají statutárními zástupci církve, a to na dobu nezbytně nutnou, než dojde ke svolání synodu a volbě nového předsednictva církve,
 - c) v případě, že není zvolen jeden člen předsednictva církve, resp. je neschopen vykonávat úřad, zastupuje ho párový člen předsednictva synodu (biskupa předseda synodu, kurátora místopředseda synodu) až do volby nového člena předsednictva církve.
3. Předsednictvo synodu na žádost předsednictva církve, církevní rady nebo revizní komise vydá závazný výklad církevně-právních předpisů (CPP). Proti takovému výkladu může být podán protest k synodu orgánem, který o výklad požádal, toto však nemá odkladný účinek.

Článek 13

Revizní komise

1. Revizní komise je tříčlenná a volí jí synod.
2. Předsedu revizní komise volí ze svého středu její členové.
3. Členové revizní komise nesmí zastávat jinou funkci ani být v pracovně-právním a obdobném vztahu k církvi a sboru.
4. Revizní komise kontroluje, zda orgány církve dodržují statut, hospodářské směrnice, plnění usnesení v rámci ECAV v ČR a právní předpisy státu.
5. Členové revizní komise mají právo účastnit se zasedání církevní rady s hlasem poradním.
6. Revizní komise předkládá zprávu o své činnosti synodu.
7. Každý člen revizní komise je vázán mlčenlivostí o zjištěných skutečnostech vůči třetím osobám, není-li této mlčenlivosti proštěn synodem.

Čtvrtá část

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA CÍRKVE

Článek 14

Členění církve

- ECAV v ČR se skládá z církevních sborů. ECAV v ČR a její církevní sbory mají právní subjektivitu. Statutárním zástupcem církve je předsednictvo církve a statutárními zástupci církevních sborů jsou jejich sborová předsednictva. Statutární zástupci církve mohou písemně zmocnit jiné osoby k jednání jménem církve a statutární orgány církevních sborů mohou písemně zmocnit jiné osoby k jednání jménem církevních sborů.
1. Orgány církevních sborů jsou: konvent, sborové presbyterstvo, sborové předsednictvo a revizor.
 2. Orgány církevních sborů jsou vázány rozhodnutími ústředních orgánů církve.

Článek 15

Církevní sbor

1. Církevní sbor je základní organizační jednotkou ECAV v ČR.
2. Církevní sbor tvoří jeho členové.

Článek 16

Konvent

1. Nejvyšším orgánem církevního sboru je konvent, který tvoří plnoletí a aktivní členové církevního sboru.
2. Konvent plní zvláště tyto úkoly:
 - a) stará se o církevní a mravně náboženský život v církevním sboru,
 - b) rozhoduje o organizačních a hospodářských záležitostech církevního sboru, schvaluje jeho rozpočet a roční účetní závěrku,
 - c) zřizuje a ruší účelová zařízení církevního sboru (diakonie, nakladatelství, vícestupňová školská zařízení),
 - d) volí a odvolává představitele církevního sboru,
 - e) poskytuje luterské náboženské vzdělávání,
 - f) přijímá vokátory sborových farářů (smlouvy mezi církevním sborem a sborovým farářem o podmínkách výkonu duchovní činnosti),
 - g) přijímá statut a jiné právní dokumenty církevního sboru.
3. Konvent se schází podle potřeby, nejméně jednou za rok.

Článek 17

Sborové presbyterstvo

1. V období mezi zasedáními konventu řídí činnost v církevním sboru sborové presbyterstvo, které tvoří představitelé církevního sboru: sborový farář, kurátor sboru, místokurátor a presbyteri sboru. Počet presbyterů a složení sborového presbyterstva upravuje statut sboru.
2. Sborové presbyterstvo plní zvláště tyto úkoly:
 - a) vykonává rozhodnutí sborového konventu,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- b) rozhoduje o neodkladných organizačních a hospodářských záležitostech církevního sboru,
 - c) řeší případy porušení církevní disciplíny.
3. Sborové presbyterstvo se schází podle potřeby, nejméně šestkrát za rok.

Článek 18

Sborové předsednictvo

1. Sborové předsednictvo tvoří sborový farář a kurátor sboru.
2. Řídí činnost sboru mezi zasedáními sborového presbyterstva.
3. Svolává a vede zasedání konventu a sborového presbyterstva. Sborový farář a kurátor sboru jsou statutárními zástupci sboru. Rozhodnutí sborového předsednictva jsou platná, potvrdí-li je svým podpisem nejméně jeden člen sborového předsednictva.
4. Sborového dozorce/kurátora sboru zastupuje poddozorce/místokurátor sboru. Používání těchto termínů v konkrétním sboru se řídí jazykem statutu sboru, tzn. že ve slovensky psaném se budou používat výhradně termíny sborový dozorca a poddozorca a v česky psaném kurátor sboru a místokurátor sboru.

Pátá část

CÍRKEVNÍ PŘEDSTAVITELÉ

Článek 19

1. ECAV v ČR svěřuje funkce ve svých orgánech jen mravně a občansky bezúhonným členům církve, kteří splňují předpoklady stanovené tímto Statutem a právními předpisy ČR a jsou pro výkon funkcí způsobilí.
2. Duchovní a laičtí představitelé ECAV v ČR jsou do funkcí voleni. Církevní představitelé s výjimkou sborových farářů se volí na 6 roků. Dobu, na kterou je zvolen sborový farář určuje vokátor. Podrobnosti o volbách, nástupu do funkce a ukončení funkce upravuje volební řád.
3. Duchovní představitel ECAV v ČR - tedy ten, kdo je veden na soupisu duchovních ECAV v ČR - nemůže být voleným členem orgánů z principu vyhrazených laickým představitelům (presbyterstvo, komora laiků synodu, revizní komise atd.).

Duchovní představitelé

Článek 20

Sborový farář

1. Do funkce sborového faráře je možno zvolit absolventa křesťanské bohoslovecké fakulty, který úspěšně absolvoval farářskou zkoušku a dosáhl věku 25 let. Volí a z funkce ho odvolává sborový konvent se souhlasem církevní rady.
2. Sborový farář je duchovním pastýřem církevního sboru a správcem farního úřadu.
3. Sborový farář spolu se sborovým dozorcem zodpovídají za činnost v církevním sboru.
4. Sborový farář plní zvláště tyto úkoly:
 - a) zvěstuje Slovo Boží a přisluhuje svátosti,
 - b) vykonává misijní, pastorální a výchovnou činnost,
 - c) zajišťuje disciplínu v církevním sboru,
 - d) zajišťuje administrativní činnost, spravuje matriky, archiv a kroniku církevního sboru,
 - e) plní další úkoly vyplývající z ordinačního slibu, vokátoru, sborového statutu, církevních předpisů a z funkcí v orgánech ECAV v ČR,
 - f) zodpovídá za uzavírání manželství před církví a státními orgány.
5. Úkoly, které patří do působnosti sborového faráře, může vykonávat jiný církevní představitel pouze s jeho souhlasem.
6. Sborovým farářem může být i ten, kdo není v zaměstnaneckém poměru s ECAV v ČR, dostane-li tomu souhlas církevní rady; toto se uplatňuje i v případě kdy je se sborovým farářem ukončen pracovní-právní vztah.
7. Sborový farář, který dovršil věku 65 let musí být každoročně ve své funkci potvrzen rozhodnutím sborového konventu, v opačném případě jeho mandát zaniká uplynutím 6 kalendářních měsíců ode dne takového rozhodnutí konventu.
8. Kandidátovi na funkci sborového faráře, který je starší 65 let, stanovuje délku jeho volebního období podle individuálního posouzení církevní rada, a to v rozsahu 1 roku až 5 let. Na takto zvoleného sborového faráře se uplatňuje předchozí článek.

Článek 21

Biskup

1. Je volen synodem z řad farářů ECAV v ČR na návrh delegátů synodu. Volbu upravuje volební řád.
2. Je prvním duchovním pastýřem a vedoucím náboženského života ECAV v ČR.
3. Spolu s kurátorem zodpovídá za činnost ECAV v ČR.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

4. Z titulu své funkce je plnoprávným členem církevní rady a synodu; je-li členem církevní rady a synodu z titulu funkce sborového faráře, kumulace hlasů se nepřipouští.
5. Biskup plní zvláště tyto úkoly:
 - a) zabezpečuje, aby se evangelium Kristovo zvěstovalo podle věroučných zásad ECAV v ČR,
 - b) chrání ECAV v ČR a její jednotu,
 - c) ordinuje faráře církve a uvádí do funkce ostatní duchovní,
 - d) dohlíží na duchovní činnost celé církve,
 - e) zajišťuje církevní disciplínu,
 - f) navštěvuje církevní sbory,
 - g) plní další úkoly, které mu vyplývají z funkcí ve vrcholných orgánech církve.

Článek 22

Biskupský vikář

1. Biskupský vikář je pověřeným farářem, který pracuje v úzké součinnosti s biskupem, jenž ho pověřuje:
 - a) svým zastupováním uvnitř i vně církve,
 - b) svým zastupováním ve sboru, kterého je sborovým farářem (není-li toto odmítnuto z důvodu, že tento sbor má druhého sborového faráře).
2. Biskupského vikáře z řad duchovních ECAV v ČR na doporučení biskupa jmenuje a odvolává církevní rada.
3. Tato funkce je slučitelná s výkonem funkce sborového faráře pouze v případě, že biskupský vikář nezastupuje biskupa ve sboru, kterého je biskup sborovým farářem.

Článek 23

Ostatní duchovní

1. Pověřený farář je farář ECAV, kterého církevní rada pověřila úkolem v církvi. Může být: pomocným farářem sborovému faráři, farářem sboru, který nemá svého sborového faráře, farářem misijního církevního sboru anebo plnit jiné stanovené poslání uvnitř církve nebo ve společnosti.
2. Do funkce pověřeného faráře je možno jmenovat absolventa křesťanské bohoslovecké fakulty, který byl ordinován a úspěšně absolvoval farářskou zkoušku.
3. Pověřený farář není z titulu své funkce členem církevní rady. Výjimkou je případ, kde je farářem sboru, který nemá sborového faráře.
4. Pověřený farář misijního církevního sboru se účastní zasedání církevní rady s hlasem poradním.
5. Pověřený farář působící jako farář sboru, který nemá sborového faráře, plní úkoly stanovené v článku 20 bodech 2 až 4.
6. Pověřený farář působící jako pomocný farář sborovému faráři, není členem sborového presbyterstva z titulu své funkce, má však právo mu předkládat svá stanoviska, která se vztahují k výkonu jeho pověření ve sboru.
7. Pověřeného faráře je možné jmenovat jen s jeho výslovným souhlasem.
8. Jáhнем je možné jmenovat člena ECAV v ČR, který byl do této služby ustaven dle směrnice o jáhenské službě.
9. Kaplanem se rozumí farář ECAV v ČR, který z pověření ECAV v ČR vykonává činnosti vyplývající ze zákona o církvích (duchovní služba v armádě, nemocnicích, věznicích atp.).

Představitelé církve z laického stavu

Článek 24

Kurátor

1. Kurátorem je možno zvolit člena ECAV v ČR, který požívá všeobecnou vážnost a úctu. Kurátora volí synod. Z titulu své funkce je členem církevní rady a synodu církve; je-li členem církevní rady a synodu z titulu funkce sborového dozorce, kumulace hlasů se nepřipouští.
2. Kurátor spolu s biskupem zodpovídá za činnost ECAV v ČR a řídí církev mezi zasedáními církevní rady.
3. Spolu s biskupem svolává církevní radu.
4. Kurátor plní zvláště tyto úkoly:
 - a) dbá o duchovní růst církve, chrání církev a její jednotu,
 - b) zajišťuje ochranu a zvelebování církevního majetku a dohlíží na hospodářskou činnost církve,
 - c) usměrňuje a sjednocuje činnost sborových dozorců,
 - d) zajišťuje církevní disciplínu a dbá na dodržování církevních a státních předpisů.

Článek 25

Kurátor sboru

1. Kurátorem sboru a zástupcem kurátora sboru (místokurátorem) je možné zvolit jen člena ECAV v ČR, který požívá vážnost a úctu v církevním sboru. Kurátora sboru volí sborový konvent. Zástupce kurátora sboru volí sborové presbyterstvo.
2. Kurátor sboru spolu se sborovým farářem zodpovídají za činnost v církevním sboru, společně s farářem řídí sbor mezi zasedáními sborového presbyterstva a svolávají zasedání sborového presbyterstva.
3. Kurátor sboru plní zvláště tyto úkoly:

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- a) dbá o duchovní růst v církevním sboru,
- b) zabezpečuje ochranu a dbá na majetek církevního sboru,
- c) dohlíží na hospodářskou činnost v církevním sboru,
- d) dbá na dodržování církevních a jiných právních předpisů.

Článek 26

Ředitel úřadu

1. Ředitel úřadu koordinuje agendu spojenou s chodem ústředí a celocírkevních orgánů, přičemž plní i další úkoly od předsednictva církve, kterému je přímo podřízen.
2. Ředitele úřadu na základě výběrového řízení jmenuje a odvolává církevní rada, přičemž kandidát na tuto funkci musí být členem ECAV v ČR.

Článek 27

ECAV v ČR a její sbory si mohou podle potřeby volit i jiné církevní představitele.

Článek 28

Církevně-právní předpisy

Směrnice, volební a jednací řády předkládá církevní rada, platnosti a účinnosti nabývají po schválení synodem.

Článek 29

Jednání za společnost

Biskup a kurátor zastupují a jednají za ECAV v ČR jako statutární zástupci každý samostatně. Sborový farář a kurátor sboru zastupují a jednají za církevní sbor jako statutární zástupci každý samostatně.

Tuto novelu statutu schválil Synod ECAV v ČR na svém zasedání dne 20. 11. 2021, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Systemizace pracovních míst ECAV v ČR

I. Útvar: Ústředí církve

1. Biskup
2. Pověřený farář - biskupský vikář (+) - úvazek 1/0,5
3. Ředitel úřadu
4. Pověřený jáhen/farář pro misijní činnost

II. Útvar: Slovenský ev. a. v. cirk. zbor v Prahe

1. Sborový farář - statutární
2. Sborový farář

III. Útvar: Církevní sbor ECAV v Praze

1. Sborový farář

IV. Útvar: Církevní sbor ECAV v Brně

1. Sborový farář

V. Útvar: Církevní sbor ECAV v Plzni

1. Sborový farář

VI. Útvar: Církevní sbor anglicky mluvících ECAV v Praze

1. Sborový farář

Návrh reorganizace předložilo předsednictvo ECAV v ČR (statutární orgán).

Schválil synod ECAV v ČR dne 20. 11. 2021 s účinností od 1. 1. 2022.

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE VOLEBNÍ A JEDNACÍ

Evangelické církve augsburského vyznání v České republice

První část

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§1

1. Jednací a volební řád orgánů ECAV v ČR upravuje:
 - a) svolávání a vedení zasedání orgánů ECAV v ČR a způsob jejich jednání a rozhodování,
 - b) způsob a formu voleb na zasedáních uvedených orgánů.
2. Pokud postup nebo způsob jednání církevního orgánu není upraven touto směrnicí, může se o něm rozhodnout na zasedání orgánu.

§2

1. Zasedání církevních orgánů svolává:
 - a) je-li v čele předseda, nebo jeho zástupce – předseda nebo jeho zástupce,
 - b) je-li v čele předsednictvo – předsednictvo.
2. Jestliže předseda nebo předsednictvo zasedání nesvolá, přestože tak bylo povinno učinit, tato pravomoc přechází na předsednictvo církve, které podle potřeby zasedání předsedá. V případě, že předsednictvo církve nekoná, nebo nemůže konat, tato pravomoc přechází na církevní radu. Jestliže se v případě paritního předsednictví spolupředsedové nedohodnou na svolání zasedání, má toto právo ten z předsedů, který žádá svolání zasedání.
3. O zasedání církevního orgánu jsou jeho členové informováni nejméně 5 dní před jeho zasedáním s uvedením návrhu programu, času a místa jednání.
4. Sborový konvent se svolává oznámením na hlavních službách Božích a zároveň dalšími komunikačními prostředky nejméně tři neděle před konventem.
5. Synod se svolává písemnou nebo elektronickou pozvánkou s uvedením času, místa a návrhu programu nejméně dva týdny před jeho jednáním.

§3

1. Církevní orgány mohou jednat a rozhodovat pod vedením jednoho z členů předsednictva, anebo podle §2, odstavec 2 pod vedením předsednictva církve.
2. Zasedání církevních orgánů jsou veřejná, pokud orgán nerozhodne jinak.
3. Církevní orgány jsou způsobilé jednat, volit a usnášet se, jestliže byly řádně svolány a jestliže je přítomna nadpoloviční většina všech členů daného církevního orgánu. Toto ustanovení neplatí pro sborový konvent.
4. Předsednictvo zahájí zasedání, seznámí členy s počtem přítomných, předloží návrh programu jednání, který přítomní buď schválí, nebo upraví, přičemž každý účastník zasedání s hlasovacím právem může navrhnout změnu nebo doplnění programu.
5. Po schválení programu se přečte zápis z posledního jednání. Zápis se nemusí číst, byl-li ověřený zápis doručen všem členům církevního orgánu nejpozději spolu s pozváním na zasedání církevního orgánu. Je-li námitka proti obsahu zápisu, opraví se tato ve smyslu usnesení příslušného církevního orgánu a potom se přijme s konečnou platností.

§4

1. Zasedání církevních orgánů vede předsednictvo, které odpovídá za jeho nerušený průběh. Předsednictvo má právo zastavit jednání a hlasování v případech, kdy rozhodování ve věci spadá do působnosti jiného orgánu. Důvody se uvedou v zápise.
2. Předsednictvo má právo ze závažných důvodů zasedání přerušit, zvláště za účelem přesného zjištění skutečného stavu nebo za účelem porady předsednictva.
3. Církevní orgán se může usnést na odročení jednání.

§5

1. Členové orgánu vystupují v pořadí, ve kterém se písemně nebo ústně přihlásili do rozpravy, je-li otevřena. Předsednictvo má právo omezit počet vystoupení jednotlivých řečníků, resp. určit maximální dobu projevu.
2. Mimo pořadí může předsednictvo udělit slovo k přednesení faktických, technických poznámek, respektive přizvaným hostům.

§6

1. K přijetí platného usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů příslušného církevního orgánu, pokud to statut nebo tato směrnice nestanoví jinak. Toto ustanovení neplatí pro synod.
2. Jestliže byly k návrhu podány pozměňovací návrhy, hlasuje se nejprve o nich, a to v pořadí opačném, než ve kterém byly podány.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

3. Hlasovat je možné pouze osobně. Způsob hlasování musí být odsouhlasen před hlasováním o věci.
4. Hlasuje se:
 - a) tajně - hlasovacími lístky - vždy, jsou-li předmětem hlasování osoby, nebo usnese-li se o tom církevní orgán.
 - b) veřejně zdvižením ruky či hlasováním po jménech, a to tak, že předsednictvo dá hlasovat pro, proti a zdržel se.
5. Výsledek hlasování oznámí nejméně dvoučlenná komise skrutátorů zvolená na začátku jednání orgánu.

§7

1. Při volbě funkcionáře církevního orgánu předsedá člen předsednictva, který není kandidátem na volenou funkci.
2. Zpravidla se volí každý představitel zvlášť.
3. Ke zvolení představitele je potřeba získání nadpoloviční většiny hlasů. K dosažení potřebného počtu hlasů volba probíhá po jednotlivých kolech. V případě nezvolení ani jednoho kandidáta se vypíše nová volba. Toto ustanovení neplatí pro synod.
4. Volbu může zrušit jedině synod, a to na podnět revizní komise církve nebo revizního orgánu sboru.

§8

1. O každém zasedání církevního orgánu se vyhotovuje zápis. K zápisu se přiloží projednané návrhy, zprávy a jiné dokumenty včetně presenční listiny.
2. Zápis sepíše zvolený zapisovatel, případně zapisovatelé. Zápis ověřuje volený ověřovatel či ověřovatelé volení na začátku jednání.
3. Zápis ze zasedání církevních orgánů je třeba vyhotovit, ověřit a podepsat do 30 dnů. Následně originál archivovat a kopie rozeslat členům příslušného orgánu.

Druhá část

VOLBA SBOROVÉHO FARÁŘE **Obsazení místa sborového faráře**

§ 9

Místo sborového faráře se obsazuje v případě:

- a) ukončením pracovního poměru,
- b) rezignace na funkci sborového faráře,
- c) smrti sborového faráře, nebo prohlášením za mrtvého,
- d) ztráty funkce sborového faráře uplynutím volebního období, pokud dotyčný nebyl opětovně zvolen,
- e) odvolání z funkce sborového faráře.

Postup při obsazení místa sborového faráře

§10

1. Jestliže se sborové presbyterstvo dozví o uprázdnění místa sborového faráře, je o této skutečnosti povinno do 8 dnů informovat předsednictvo církve, které neprodleně svolá církevní radu.
2. Církevní rada vyřeší otázku jmenování pověřeného faráře na místo uprázdněného sborového faráře do 8 dnů ode dne, kdy se o uprázdnění tohoto místa dozvědělo.
3. Na podnět církevní rady se do 30 dnů svolá sborové presbyterstvo, na kterém se za přítomnosti pověřeného faráře projedná další postup podle platných předpisů.

Příprava volby

§11

1. Volbu připravuje sborové presbyterstvo, které navrhne obsazení místa sborového faráře:
 - a) pozváním jednoho kandidáta,
 - b) pozváním více kandidátů,
 - c) vypsáním výběrového řízení,
 - d) opakovanou volbou stávajícího sborového faráře.
2. Pro schválení návrhu obsazení funkce sborového faráře pozváním je třeba rozhodnutí třípětinové většiny všech členů sborového presbyterstva.
3. Výběrové řízení vypisuje sborové presbyterstvo po projednání s předsednictvem církve a uveřejní ho v relevantních církevních médiích se všemi potřebnými údaji.
4. Sborové presbyterstvo následně z přihlášených vybere vhodné kandidáty, kterým určí termíny prezentace a vykonání služeb Božích.
5. Sborové presbyterstvo poté určí termín volebního konventu.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Volba

§12

1. Při volbě sborového faráře je volebním orgánem sborový konvent.
2. Volebnímu konventu vedle kurátora sboru spolupředsedá určený představitel církve jmenovaný církevní radou, který se účastní konventu bez hlasovacího práva.
3. Předsednictvo volebního konventu:
 - a) ověří, zda byl konvent svolán podle platných předpisů,
 - b) určí zapisovatele konventu a ověřovatele zápisu z konventu,
 - c) zjistí počet přítomných oprávněných hlasovat,
 - d) předloží konventu vokátor, se kterým kandidát souhlasil,
 - e) seznámí konvent s navrhovanými kandidáty a poučí ho o způsobu volby a hlasování, nařídí volbu a vede ji.
4. Pro sčítání hlasů volí konvent sčítací komisi.
5. Hlasuje se zásadně tajně.
6. Schválení vokátoru předchází volbě faráře.
7. Zvolen je kandidát, který získal 2/3 většinu všech hlasů přítomných členů konventu.
8. Jestliže při volbě ze tří a více kandidátů nezíská ani jeden kandidát potřebnou většinu, hlasuje se znovu o dvou kandidátech, kteří získali nejvíce hlasů. Pokud dosáhlo stejného množství hlasů více kandidátů, rozhodne o prvních dvou kandidátech los.
9. Nezíská-li ani jeden kandidát potřebný počet hlasů a nebyl tedy nikdo zvolen, musí se sejít sborové presbyterstvo a připravit volbu novou. Toto sborové presbyterstvo se sejde bez zbytečného odkladu po ověření zápisu z volebního konventu.
10. Kurátor sboru odpovídá za to, že kopie zapisovatelem, ověřovatelem a delegátem církevní rady podepsaného zápisu z volebního konventu bude do 10 dnů předána ústředí církve.

Vokátor

§13

1. Vokátor obsahuje všechna farářova práva a všechny povinnosti vůči sboru, a všechna práva a všechny povinnosti sboru vůči sborovému faráři. Vokátor musí odpovídat církevním a sborovým předpisům.
2. Přijatý vokátor sborového faráře ve třech vyhotoveních podepíše předsednictvo konventu, zvolený sborový farář a tři členové konventu; po jednom exempláři pak dostane sbor, zvolený sborový farář a ústředí církve.
3. Pokud není vokátor řádně přijat, mají jak sborový farář, tak i sbor do doby jeho přijetí jen ty povinnosti, které vyplývají z platných církevních a sborových předpisů.
4. Řádně přijatý a potvrzený vokátor lze změnit jen vzájemnou dohodou obou stran.

Nástup do funkce a instalace sborového faráře

§14

1. Zvolený sborový farář se ujme své funkce k předem stanovenému datu.
2. Převzetí úřadu sborového faráře se provede protokolárně za přítomnosti kurátora sboru a pověřeného zástupce církevní rady.
3. Sborový farář musí být do tří měsíců od nástupu do funkce instalován v rámci služeb Božích biskupem ECAV v ČR.
4. O instalaci se pořídí protokol, který podepisují instalující, kurátor sboru a instalovaný. Záznam se archivuje ve sborovém archivu a v archivu ústředí církve.

Třetí část

VOLBA SBOROVÉHO PRESBYTERSTVA

§15

1. Délku volebního období a charakteristiku výkonu funkce presbytera upravují statuty církve a sboru.
2. Kandidáta na člena sborového presbyterstva může navrhnout kdokoli ze členů konventu s hlasovacím právem. Navržený kandidát musí být členem daného sboru a musí s kandidaturou souhlasit.
3. Členy presbyterstva se stávají navržení kandidáti, kteří v tajné volbě získali nejvyšší počet hlasů členů konventu, přičemž každý z nich musí obdržet alespoň nadpoloviční většinu hlasů a počet takto zvolených kandidátů nesmí přesáhnout počet presbyterů, jak ho stanoví příslušný sborový statut.
4. V případě shody získaného počtu hlasů rozhoduje o definitivním zvolení los, neodsouhlasí-li daný sborový konvent jiný postup.

VOLBA DALŠÍCH CÍRKEVNÍCH FUNKCIONÁŘŮ

§16

Další církevní představitele a funkcionáře, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak, volí příslušný církevní orgán maximálně na šestileté funkční období.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

1. Jedná se především o:
 - a) delegáty synodu,
 - b) revizora sboru nebo členy revizní komise sboru,
 - c) členy revizní komise církve,
 - d) ostatní církevní nebo sborové funkcionáře,
2. Práva a povinnosti církevních nebo sborových funkcionářů se řídí příslušnými statuty.
3. Hlasuje se zásadně tajně. Dle výše uvedeného způsobu v §6, §7 a §8 této směrnice.
4. Nezíská-li ani jeden kandidát potřebný počet hlasů a nebyl tedy nikdo zvolen, musí se sejít příslušný církevní orgán a připravit volbu novou.

NÁHRADNÍCI

§17

1. Náhradník je volený církevní nebo sborový funkcionář, který nevykonává funkci, do které byl zvolen, avšak bez nutnosti další volby převezme funkci při odstoupení či ukončení funkce řádně zvoleného člena příslušného církevního nebo sborového orgánu.
2. Volba náhradníka se řídí stejnými pravidly, jako volba řádného kandidáta, avšak na hlasovacím lístku musí být vyznačeno, že se jedná o volbu kandidáta na náhradníka.
3. V případě, že se náhradník ujme řádného výkonu funkce, je délka funkčního období náhradníka rovna délce zbytku funkčního období řádného církevního funkcionáře, jehož nahradí ve výkonu církevní nebo sborové funkce.

Novela směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR 26. května 2018, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop

Superintendent/biskup ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE

o volbě delegátů na synod

Preambule

Tato směrnice rozpracovává a doplňuje článek 9. Statutu ECAV v ČR, zejména pak klíč volby do komory volených delegátů. Samotný způsob jejich volby pak upravuje Směrnice volební a jednací ECAV v ČR.

1. Komora volených delegátů je tvořena delegáty sborů zvolenými na příslušných sborových konventech na základě vážnosti, kterou požívají vzhledem ke svému aktivnímu křesťanskému životu, jenž se projevuje v životě sboru a svědectvím ve společnosti.
2. Počet synodálů za jednotlivé sbory určuje následující klíč:
 - a) sbor do 24 členů kurátor sboru + 1 delegát (celkem 2)
 - b) sbor od 25 do 49 členů kurátor sboru + 2 delegáti (3)
 - c) sbor od 50 do 99 členů kurátor sboru + 4 delegáti (5)
 - d) sbor od 100 do 199 členů kurátor sboru + 6 delegátů (7)
 - e) sbor od 200 do 399 členů kurátor sboru + 8 delegátů (9)
 - f) sbor nad 400 členů kurátor sboru + 10 delegátů (11)
 - g) přičemž sborům, jejichž počet členů je hraniční, se doporučuje volit více náhradníků.
3. Pro stanovení počtu delegátů jsou rozhodující údaje o počtu všech členů sborů k 31. 12. předchozího kalendářního roku. Sbory odevzdají seznamy svých členů řediteli úřadu ECAV v ČR, který potvrdí počet podle evidence členů a stanoví počty delegátů jednotlivých sborů pro příslušný kalendářní rok.

Novela směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR 26. května 2018, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop

Superintendent/biskup ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE O HOSPODAŘENÍ ECAV v ČR a jejích církevních sborů

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice vydává tuto Směrnici o hospodaření

§ 1

1. ECAV v ČR (dále jen církev) a jednotlivé církevní sbory (dále jen sbory), které jsou její součástí, mají vlastní právní subjektivitu. Hospodaření dalších právnických osob a účelových zařízení ECAV v ČR se řídí vlastními hospodářskými směnicemi.
2. Církev a sbory nakládají se svým majetkem s péčí řádného hospodáře s vědomím cíle svého poslání a podle právního řádu ČR.

Hospodaření s hmotným majetkem

§ 2

1. Jestliže církev a sbory nemohou svůj majetek řádně využít, mohou ho poskytnout jinému právnímu subjektu ECAV v ČR formou půjčky, daru, případně pronájmu nebo prodejem.
2. Církev se může svého nemovitého majetku zbavit jen se souhlasem synodu a sbory se souhlasem konventu.
3. O záměru zbavit se majetku uvedeného v §2 informují sbory v dostatečném předstihu církevní radu ECAV v ČR a po projednání tohoto záměru v církevní radě následně uzavírají příslušnou smlouvu.

Nemovitosti církve zakoupené především z prostředků Fondu budoucnosti ECAV v ČR

§ 3

1. Nemovitosti zakoupené církví na základě rozhodnutí Synodu ECAV v ČR, resp. na základě Fondu budoucnosti ECAV v ČR jsou pořízovány za účelem:
 - a) Zajištění bydlení zaměstnanců církve, především sborových farářů.
 - b) Zajištění sborových prostorových potřeb (místa pro setkávání – sborové místnosti, modlitebny, resp. kanceláře duchovního).
 - c) Komerčního pronájmu třetí osobě, za účelem výnosu ve prospěch sboru.
 - d) Komerčního pronájmu třetí osobě, za účelem výnosu ve prospěch ústředí církve.
2. Tyto vztahy jsou upraveny následovně:
 - a) Církev jako vlastník/pronajímatel – nájemce je sbor. Církevní sbor využívá nemovitost za zvýhodněných podmínek, zejména pak nájemným, které může být domluveno v symbolické výši. Na úhradu nákladů nemovitosti, nájemného, nemůže sbor čerpat jiné prostředky z církve (tj. z fondů církve, finanční půjčkou z církve).
 - b) Církev jako vlastník/pronajímatel – nájemce je třetí osoba (komerční nájem). Výnos z nájmu je použit na pokrytí provozních nákladů církevního sboru nebo církve podle vzájemné dohody o využívání nemovitosti.

§ 4

1. Církev a sbory jsou povinny:
 - a) všechen majetek řádně evidovat,
 - b) movitý a nemovitý majetek zajistit proti poškození, odcizení a živelným pohromám a pojistit ho,
 - c) movitý a nemovitý majetek a finanční prostředky vést na svoje jméno,
 - d) zakladací listiny, cenné papíry a jiné ceniny uložit bezpečně
 - e) půjčky zajistit smlouvou s dlužníkem,
 - f) účetní doklady archivovat v souladu se státními a církevními předpisy,
 - g) nemovitý majetek evidovat na listu vlastnictví.
2. Církev a sbory jsou povinny před schválením závěrečného účtu svým nejvyšším orgánem projednat v tomto orgánu zprávu o kontrole výsledků hospodaření.

§ 5

1. V případě nutnosti uzavření dohody o hmotné zodpovědnosti uzavírá tuto dohodu předsednictvo příslušného církevního orgánu s příslušnou osobou. V případě členů předsednictva uzavírá dohodu církevní rada.

§ 6

1. Zdrojem příjmů církve a sborů jsou zvláště:
 - a) sborový příspěvek /církvevní daň/,
 - b) dotace ze státního a jiných rozpočtů,
 - c) výnosy z hospodářské činnosti,
 - d) sponzorské dary a milodary,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- e) sbírky,
 - f) úroky z běžných účtů,
 - g) granty,
 - h) církevní příspěvek,
 - i) výnosy z hospodářské a investiční činnosti,
 - j) příspěvek ČR na podporu činnosti církve.
2. Církev hospodaří také s finanční náhradou z majetkového vyrovnání ČR s církvemi a náboženskými společnostmi (na základě zákona č. 482/2012 Sb.).

§ 7

1. Každý plnoletý člen církve má povinnost platit sborový příspěvek. Jeho výši určuje konvent.
2. Sборы platí církvi církevní příspěvek na podporu provozu a aktivit ústředí. Výši církevního příspěvku určuje synod.

Rozpočet a závěrečný účet

§ 8

1. Církev a sbory hospodaří podle rozpočtu, který přijímá každoročně jejich nejvyšší orgán. Tento orgán schvaluje každoročně jejich závěrečný účet.
2. Rozpočty a závěrečné účty musí být vedeny řádně, transparentně, dle platné legislativy ČR.
3. Rozpočty a závěrečné účty církve, sborů a účelových zařízení církve musejí být vedeny odděleně.

§ 9

1. Pokud v příslušném statutu nebyly stanovené limity o nerozpočtovaných výdajích, limity se stanovují na celý rok takto:
 - a) předsednictvo církve do 250 000,- Kč;
 - b) církevní rada do 500 000,- Kč;
 - c) sborové předsednictvo do 100 000,- Kč;
 - d) sborové presbyterstvo do 500 000,- Kč;
 - e) konvent bez omezení v rámci svých závazků a finančních zdrojů.

Evidence

§ 10

1. Církev a sbory vedou účetnictví podle zákona a prováděcích předpisů ČR.
2. Před zaúčtováním dokladu musí být tento podepsán a tím odsouhlasen odpovědnými pracovníky sboru, resp. církve.

§ 11

1. Pro disponování s bezhotovostními finančními prostředky je určený způsob na základě smlouvy s bankou.
2. Operace v hotovosti provádí předsednictvem církve pověřená osoba.
3. Církevní sbory si operace v hotovosti upravují vlastními předpisy.

§ 12

1. Pokladní limit schvaluje příslušné sborové presbyterstvo, resp. církevní rada.

Jiné formy hospodaření

§ 13

1. Při dodržení všeobecných závazných předpisů může církev nebo sbor zřídit účelová zařízení a jiné organizace s právní subjektivitou nebo bez ní. Statut takových zařízení podléhá schválení subjektem, který je zřizuje.
2. Účelová zařízení a jiné organizace bez právní subjektivity předkládají zřizovateli ke schválení rozpočet a závěrečný účet.
3. Účelová zařízení a jiné organizace s právní subjektivitou informují zřizovatele o rozpočtu a závěrečném účtu. Na vyžádání zřizovatele informují o hospodářských záležitostech průběžně.

§ 14

1. Majetek (vklady, fondy, nadace apod.), který není ve vlastnictví církve a sborů, ale jí svěřené správy, je povinná opatrovat a spravovat podle požadavku zřizovatele, resp. zakladatele.
2. Takový majetek se eviduje odděleně od majetku církve a sborů, a na synodu, resp. konventu, se o něm podává zpráva.

Stavby

§ 15

1. Na stavbu a přestavbu objektů v majetku církve, resp. sborů, včetně jakýchkoliv zásahů do interiéru, musí být předcházející souhlas církevní rady, resp. sborového presbyterstva s projektem.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

2. Veškeré stavební práce jsou prováděny podle platné legislativy a předpisů ČR.

Hospodářský výbor

§ 16

Církev a sbory mohou ustanovit hospodářský výbor, který má nejméně 3 členy.

1. Hospodářský výbor jako poradní orgán synodu, resp. konventu:
 - a) připravuje návrh rozpočtu
 - b) vyjadřuje se k závěrečnému účtu
 - c) připravuje analýzu využívání rozpočtovaných prostředků a navrhuje opatření
 - d) plní další požadované úkoly
2. Jestliže hospodářský výbor není ustanoven, církev nebo sbory mohou pověřit konkrétními úkoly odborníka nebo skupinu odborníků.

Kontrola hospodaření

§ 17

1. Kontrolu hospodaření provede revizní orgán dané církevní právnické osoby po uzavření účetní závěrky a před schválením příslušného církevního orgánu. O této kontrole vyhotoví zápis, který předloží příslušnému orgánu církve.
2. Počet členů revizního orgánu stanovuje statut dané církevní právnické osoby.
3. Revizní komise církve má právo provádět revize hospodaření jednotlivých sborů, dalších církevních právnických osob a účelových zařízení církve. Tuto revizi provede na základě žádosti předsednictva církve. O každé revizi vyhotoví zápis a předloží jej církevní radě.
5. Poznatky členů revizních orgánů zjištěné kontrolou podléhají mlčenlivosti a ochraně dat dle platné legislativy ČR.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 18

V případě zániku sboru přechází jeho majetek na církev.

Novela směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR 20. listopadu 2021, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE

o členství a parochiálních (farních) pravidlech

Článek I

Základní pojmy

- 1) Užívá-li tato směrnice slova „církev“, myslí se tím ECAV v ČR, pokud není z kontextu patrné něco jiného.
- 2) Užívá-li tato směrnice slova „partnerská církev“, myslí se tím církev, která se hlásí ke Knize svornosti a s níž má ECAV v ČR zároveň uzavřenu partnerskou nebo obdobnou mezicírkevní smlouvu.
- 3) Ritem se pro účely této směrnice rozumí soubor pravidel (nařízení a zvyků), jakým vede církevní sbor své Bohoslužby a jakým uděluje Svátosti; ritus zahrnuje:
 - a) liturgickou podobu Bohoslužeb,
 - b) užívaný bohoslužebný pořádek (agendu atp.)
 - c) používaný zpěvník (kancionál, funérál atp.)
 - d) liturgickou podobu udělování Svátostí,
 - e) liturgickou podobu udělování církevní služebností (svatba, pohřeb, požehnání atp.)
- 4) Ritus je pevně spojen s „bohoslužebným jazykem“, který je užíván při pastoraci v daném ritu. Užívá-li se pro pastoraci nebo službu v některém ritu jiného „bohoslužebného jazyka“, musí být tato praxe s výjimkou neodkladných případů předem schválena nebo povolena církevní radou.
- 5) V církvi existují tyto rity:
 - a) ritus český, který vychází z tradic českého předbělohorského luterství a (novo)utrakvismu - s českým bohoslužebným jazykem,
 - b) ritus slovenský, který se řídí tradicí ECAV na Slovensku (není-li příslušným sborem ECAV v ČR rozhodnuto jinak) - se slovenským bohoslužebným jazykem,
 - c) ritus anglického jazyka, který vychází z tradic LCMS - s anglickým bohoslužebným jazykem.
- 6) Jiný - nový - ritus musí ještě předtím, než ho začne některý církevní sbor užívat, schválit synod na základě doporučení církevní rady. Za schválení nového ritu se považuje i přijetí tradice partnerské luterské církve na základě mezicírkevní smlouvy. Používání daného ritu v jiném bohoslužebném jazyce může pro mimořádné případy (i trvale) dovolit církevní rada, pro řádné používání pak synod.

Článek II

Svátosti, které církev poskytuje věřícím

A. Křest

- 1) Křest je první a neopakovatelnou svátostí. Obsah svátosti Křtu i základní křestní forma jsou Božského práva a jde o ustanovení samotného Krista. Křest se rovnoprávně uděluje dospělým i dětem: dospělého lze pokřtít, pokud vyzná svou víru osobně, dítě lze pokřtít, pokud alespoň jeden z rodičů slíbí, že dítě bude vychovávat ve víře a k víře. Křtu musí být přítomni křestní rodičové nebo svědci, kteří by měli být pokřtěni evangelíci a. v.; tradice konkrétního sboru či jeho ritus mohou stanovit, že postačí, bude-li křestní rodič či svědek pokřtěný křesťan. Za dobrou považujeme praxi, kdy jsou křestní rodičové křesťanskými manželi.
- 2) K tomu, aby řádně křtil, je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář.
- 3) Jiný duchovní církve je oprávněn v církevním sboru řádně křtít tehdy:
 - a) křtí-li ty, jejichž předkřestní přípravou byl sborovým farářem pověřen,
 - b) byl-li sborovým farářem pověřen vykonat konkrétní křest.
- 4) V nouzi je řádně oprávněn křtít kterýkoli duchovní církve. V nejvyšší nouzi je mimořádně oprávněn křtít kterýkoli (pokřtěný) člen církve, popř. i pokřtěný nečlen církve.
- 5) Křtil-li podle odst. 3 pro nejvyšší nouzi laik, je povinností sborového faráře rozhodnout, došlo-li k platnému Křtu, v případě pochybnosti se duchovní obrátí na biskupa, který rozhodne o vykonání Křtu.
- 6) Křtí-li laik mimo případ nouze, jedná se o vážný disciplinární prohřešek; neoznámí-li duchovní nebo laik, že jiného v nouzi pokřtil, dopouští se disciplinárního prohřešku.
- 7) Pokřtěný nemůže být pokřtěn znovu: nechá-li se člen církve úmyslně „překřtít“ je proto z disciplinárních důvodů vyloučen z církve - exkomunikován, nechá-li se v církvi úmyslně „překřtít“ ten, kdo byl již pokřtěn jinde, tento úkon není považován za platný křest a jeho členství v církvi na jeho základě nevznikne.
- 8) Sborový farář konkrétního sboru zodpovídá zato, že Křest vykonaný v církevním sboru bude řádně zapsán do sborových matrik.
- 9) Podmínky Křtu:
 - a) u dospělého člověka (člověk starší 18 let) individuálně nebo společně konaná předkřestní příprava podle rozhodnutí sborového faráře nebo jím pověřené osoby,
 - b) u dítěte do 11 let věku není nutná předkřestní katecheze dítěte, sborový farář však rozhoduje o předkřestní pastoraci rodičů (nebo jen rodiče) žádajících o Křest dítěte,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- c) u dítěte od 12 let věku je nutná individuální předkřestní příprava (tou může být i účast na kolektivní konfirmační přípravě) podle rozhodnutí sborového faráře nebo jím pověřené osoby.
- 10) U dospělého s omezenou způsobilostí k právním úkonům a s omezenými rozumovými schopnostmi se postupuje individuálně.
 - 11) Dítě lze pokřtít, je-li alespoň jeden z rodičů členem ECAV v ČR nebo partnerské církve. Jde-li o rodiče, který je členem partnerské církve, pak se před křtem vyžaduje souhlas autority (sborového faráře) dotyčné církve.
 - 12) Pokřtít nelze toho, kdo již byl dříve platně pokřtěn v jiné křesťanské církvi. Za platný se považuje Křest, který byl vykonán v souladu s Kristovým rozkazem (Mt 28) a učením Knihy svornosti: vodou ve jméno Trojjediného Boha: Otce, Syna i Ducha svatého, a pouze v Ně. V případě pochybnosti o platnosti Křtu vykonaného v jiné křesťanské církvi rozhodne o vykonání Křtu biskup.
 - 13) Bezprostředně po skončení křestního obřadu je pokřtěný nebo jeho zákonný zástupce povinen podepsat řádně vyplněný evidenční lístek, nebylo-li tento křest dopředu domluven jako křest do partnerské církve.
 - 14) Má-li alespoň jeden z rodičů dvojí členství (tzn. je členem ještě jiné církve, která se hlásí k Augsburgskému vyznání), je možné, aby dal své dítě pokřtít v této církvi, přičemž s ním příslušný sborový farář o věci vede pastorační rozhovor. Není-li vůle rodičů opačná, měli by za dítě, které bylo pokřtěno v jiné církvi, v níž má alespoň jeden z rodičů dvojí členství, vyplnit evidenční lístek, aby se tak stalo zároveň členem ECAV v ČR (v takovém případě může mít i dítě dvojí členství).
 - 15) V případě „smíšených manželství“: jeden z rodičů je členem církve (nebo k církvi pastoračně přísluší) a druhý z rodičů je člen jiné křesťanské církve, která se nehlásí k Augsburgskému vyznání (není tedy možné dvojí členství), se postupuje obzvláště citlivě. Příslušný sborový farář takové rodiče pastoračně vede k tomu, aby své děti dávali pokřtít v církvi (ECAV v ČR). Příslušný sborový farář může na přání rodiny a po pastoračním rozhovoru akceptovat rozhodnutí rodičů nenechat dítě pokřtít v církvi (ECAV v ČR).

B. Večeře Páně

- 1) Večeře Páně (čili Eucharistie, Svátost oltářní, Svaté přijímání) je vlastní Svátostí křesťanského života, která se má z podstaty pravidelně opakovat. Obsah svátosti Večeře Páně i její základní forma jsou Božského práva, jedná se o ustanovení i přítomnost samotného Krista. Přijímá se pod obojí způsobou - podle Božského ustanovení, formu přijímání pod obojí způsobou určuje ritus a tradice sboru (je lidského práva). Kdo může přijímat Večeři Páně stanoví ritus a tradice daného sboru, podobně i to, je-li konfirmace podmínkou přístupu k Večeři Páně. K Večeři Páně nesmí přistupovat nepokřtěný, protože je určena pro pokřtěné. Účasti na Večeři Páně má předcházet Zpověď a přijetí svátostného rozhřešení.
- 2) K tomu, aby řádně vysluhoval Večeři Páně, je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář. Večeře Páně je řádně vysluhována ve farním kostele daného sboru, mimořádně na jiném důstojném místě jen z pastoračních důvodů a pro dobro přijímajících.
- 3) Jiný duchovní církve, který je ordinován - vysvěcen na kněze je oprávněn v církevním sboru řádně vysluhovat Večeři Páně podle odst. 1 tehdy, byl-li k tomu sborovým farářem pověřen.
- 4) Člen sboru či ten, kdo ke sboru pastoračně přísluší, může o vysloužení Večeře Páně mimo řádnou Bohoslužbu v kostele, tedy v soukromí domácnosti či např. v nemocnici, požádat svého sborového faráře při dlouhodobé nemoci, invaliditě nebo osobní události mimořádného významu. V případě nouze - v nebezpečí smrti může dotyčný o vysloužení Večeře Páně požádat jakéhokoli duchovního církve, který je ordinován - vysvěcen na kněze.
- 5) Večeře Páně nemůže být s výjimkou nouze - nebezpečí smrti - vysloužena tomu:
 - a) kdo byl z církve vyloučen - exkomunikován,
 - b) komu v přijímání brání svědomí, protože se nestačil připravit vyznáním svých hříchů.
- 6) Pokud jde o zpovědní praxi malých dětí a jejich přistupování k Večeři Páně, rozhoduje ritus a tradice církevního sboru. Za dobrou považujeme praxi, kdy malé děti, které nepřistupují ke Zpovědi ani Večeři Páně dostávají požehnání. Zakazuje se jakékoli praxe, která by zatemňovala smysl Svátosti (např. podávání hroznu dítěti nebo nekonekvaných hostií namísto Svátosti).

C. Zpověď

- 1) Zpověď - vyznání hříchů spojené se svátostným rozhřešením je co do obsahu Božského práva. Forma zpovědi je buď soukromá, anebo veřejná (popř. jejich kombinace). Formu Zpovědi i formulí svátostného rozhřešení stanoví ritus a zvyky daného sboru. Zpověď je určena pro pokřtěné, kdo nebyl dosud pokřtěn nemůže dostat svátostné rozhřešení.
- 2) Zpověď je spojena se zpovědním tajemstvím, které kněze - zpovědníka zavazuje naprostou a trvalou mlčenlivostí o tom, co se při Zpovědi od kajícníka dozvěděl. Zpovědní tajemství církvi garantují i zákony České republiky.
- 3) K tomu, aby řádně veřejně zpovídal a uděloval svátostné rozhřešení, je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář. Veřejná zpověď je řádně udělována ve farním kostele daného sboru, mimořádně na jiném důstojném místě jen z pastoračních důvodů a pro dobro těch, kdo se zpovídají.
- 4) Jiný duchovní církve, který je ordinován - vysvěcen na kněze je oprávněn v církevním sboru řádně veřejně zpovídat podle odst. 1 tehdy, byl-li k tomu sborovým farářem pověřen.
- 5) Řádně soukromě zpovídat může kterýkoli duchovní církve, který je ordinován - vysvěcen na kněze, a to na kterémkoli vhodném místě (s patřičným soukromím).

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Článek III

Služebnosti, které církev poskytuje věřícím

A. Konfirmace

- 1) Konfirmace je (slavnostním) veřejným vyznáním křestní víry a připomínkou Křtu, přičemž církev slavnostním obřadem zároveň potvrzuje a dosvědčuje, že konfirmandovo vyznání víry slyšela. Konfirmace se skládá z: 1. z konfirmační přípravy, 2. z konfirmační zkoušky a 3. ze slavnostního obřadu. Podobu slavnostního konfirmačního obřadu i konfirmační katecheze, jakož i jejich nezbytnost konfirmace pro přístup k Večeři Páně nebo pro umožnění církevního sňatku určuje ritus a zvyk církevního sboru.
- 2) Ke konání konfirmační přípravy, konfirmační zkoušky a konfirmační slavnosti je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář.
- 3) Konáním konfirmační přípravy může sborový farář pověřit jiného duchovního církve či znalého laika. Konfirmační přípravu může člen konkrétního sboru absolvovat i v jiném církevním sboru. Po absolvování konfirmační přípravy bude dotyčnému vystaveno potvrzení, na jehož základě může v domácím sboru absolvovat konfirmační zkoušku a konfirmační slavnost.
- 4) Sborový farář konkrétního církevního sboru vždy zodpovídá zato, že konfirmace vykonaná v církevním sboru bude řádně zapsána do sborových matrik.
- 5) Za konfirmační přípravu se u toho, kdo byl pokřtěn jako dospělý považuje absolvovaná předkřestní příprava nebo absolvovaná katecheze v rámci přestupu k ECAV v ČR.
- 6) Konfirmace u dětí od 12 let věku zpravidla probíhá formou společné jedno až dvouleté přípravy, která je završena konfirmační zkouškou a společnou konfirmační slavností.
- 7) Konfirmace u dospělých (nad 18 let), kteří byli pokřtěni jako děti bez katechetické přípravy probíhá zpravidla formou individuální konfirmační přípravy jejíž délku stanoví sborový farář. Podoba veřejného vyznání křestní víry dospělého, který absolvoval konfirmační přípravu, se řídí ritem a zvyklostmi daného církevního sboru.
- 8) Kdo nebyl konfirmován, nemůže být v církvi ordinován za duchovního a nemůže být volen do církevních funkcí.

B. Církevní sňatek

- 1) Manželství je Boží stvořitelství a přirozený řád pro člověka. Křesťanské manželství je navíc upevněno příkazem Ježíše Krista. Křesťanské manželství uzavírají muž a žena, po pravidle svobodní, výjimečně a s lítostí i rozvedení, kteří se rozhodli žít společně v lásce v naději založení rodiny.
- 2) S křesťanským manželstvím se pojí forma jeho uzavírání, která je dána ritem a zvyky církevního sboru: Jedná-li se o uzavření křesťanského manželství při němž se zároveň uzavírá manželství podle zákonů České republiky jde o církevní sňatek; bylo-li manželství podle zákonů uzavřeno dříve a teď má být jen církevně požehnáno - jedná se o církevní požehnání manželství.
- 3) K tomu, aby řádně oddával snoubence, je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář, anebo pověřený farář působící v téže sboru. Svatba se obvykle koná ve farním kostele církevního sboru.
- 4) Jsou-li snoubenci členy nebo příslušející-li pastoračně do dvou odlišných sborů církve, mohou si svobodně vybrat jeden z těchto církevních sborů.
- 5) Přejí-li si snoubenci, aby je oddal jiný duchovní církve, duchovní partnerské církve, anebo duchovní jiné církve, která se hlásí ke Knize svornosti, předem požádají příslušného sborového faráře o souhlas. Dá-li sborový farář souhlas duchovnímu, který nemůže v církvi (resp. ve vlastní církvi) samostatně oddávat, postará se o vypořádání zákonných náležitostí sňatku před státem jménem svým a svého sboru.
- 6) Ustanovení odst. 5 se přiměřeně použije i pro požadavky těch státní matričních úřadů, které díky svému právnímu názoru požadují, aby byl oddávajícím duchovním místní sborový farář.
- 7) Duchovní může snoubence oddat i v jiném kostele než ve farním kostele svého sboru (např. v kapli), který se nachází v územní působnosti sboru; na jiném místě může duchovní snoubence oddat jen na jejich výslovnou žádost a se souhlasem biskupa, který tento dispens od místa sňatku udělí v případě, že je proto rozumný pastorační důvod.
- 8) Sborový farář konkrétního církevního sboru vždy zodpovídá zato, že církevní sňatek vykonaný v církevním sboru bude řádně zapsán do sborových matrik.
- 9) Vykonání církevního sňatku bez splnění všech náležitostí požadovaných zákony České republiky (zejména předložení osvědčení snoubenců) je ze strany duchovního vážným disciplinárním prohřeškem, ze strany snoubenců je disciplinárním prohřeškem tehdy, jednalo-li se o vědomé porušení státního zákona.
- 10) Pokud byl jeden ze snoubenců (nebo byli-li oba snoubenci) v církvi (třeba i partnerské i jiné, která se hlásí k Augsburgskému vyznání) disciplinárně potrestán zato, že závažnou měrou zavinil rozpad svého předchozího manželství, nedovolí jim sborový farář církevní sňatek do doby, než jim biskup udělí příslušný dispens. Biskup má na rozhodnutí o udělení dispenu 30 dní od podání žádosti, nerozhodne-li biskup v dané lhůtě, platí domněnka, že dispens udělil; žádost o dispens se posuzuje citlivě.
- 11) Pokud má být uzavřeno „smíšené manželství“, kdy jeden ze snoubenců je členem církve a druhý nikoli, poučí sborový farář v rámci pastorační přípravy na manželství snoubence o úskalích a obtížích spojených s uzavřením

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

takového manželství, zároveň snoubence, který není členem církve, poučí o tom, které povinnosti na sebe uzavřením sňatku bere.

- 12) O sňatku dvou nepokřtěných rozhoduje sborový farář církevního sboru, v němž tito o církevní sňatek požádají; církevní sňatek jim sborový farář povolí na základě pastoračního rozhovoru s nimi, shledá-li, že tento sňatek prospěje jejich cestě ke Kristu.
- 13) Má-li sborový farář pochybnost o motivech a záměrech žadatelů o uzavření manželství prostřednictvím církve, má právo odmítnout vykonání takového sňatku v rámci jemu svěřené pravomoci.

C. Církevní pohřeb

- 1) Církevní pohřeb je forma útěchy, kterou církev poskytuje pozůstalým. Podoba církevního pohřbu se řídí ritem a místními zvyklostmi.
- 2) K tomu, aby řádně pohřbíval, je v konkrétním církevním sboru oprávněn sborový farář.
- 3) Jiný duchovní církve je oprávněn v církevním sboru pohřbívat tehdy:
 - a) požádají-li o to pozůstalí,
 - b) byl-li sborovým farářem pověřen vykonat konkrétní pohřeb.
- 4) Církevní pohřeb je možné odmítnout:
 - a) tomu, kdo byl z církve vyloučen - exkomunikován,
 - b) tomu, kdo zemřel takovým způsobem, že svou smrtí popřel svou křesťanskou víru.
- 5) Ve sporných případech podle odst. 3 rozhoduje s konečnou platností biskup; v případě nejistoty sborový farář nejprve v tichosti předloží věc biskupovi k rozhodnutí, aby se předešlo možnému pohoršení.
- 6) Sborový farář konkrétního sboru zodpovídá zato, že pohřeb vykonaný v církevním sboru bude řádně zapsán do sborových matrik.

Článek IV

Členství v církvi

A. Vznik členství

- 1) Členství v církvi vzniká:
 - a) Křtem,
 - b) přihlášením se,
 - c) přestupem.
- 2) Členství v církvi vzniká Křtem u dosud nepokřtěných, jakmile dojde k jejich Křtu v některém z církevních sborů.
- 3) Do církve se může přihlásit ten, kdo byl řádně pokřtěn v partnerské církvi, která se hlásí ke Knize svornosti, pokud čestně prohlásí, že není v této partnerské církvi pod církevním trestem, anebo z ní exkomunikován.
- 4) Církevní sbor, do něhož se pokřtěný v partnerské církvi podle odst. 8 přihlásil, oznámí tuto skutečnost příslušné partnerské církvi (resp. jejímu farnímu sboru).
- 5) Přihlášení do církve se děje přihlášením do některé církevního sboru u jeho sborového faráře příslušného podáním žádosti o členství. Sborový farář nejprve vykoná se žadatelem pastorační rozhovor. Rozhodnutí o nabytí členství oznámí církevní sbor žadateli nejpozději do 14 dnů od pastoračního rozhovoru.
- 6) Během lhůty podle odst. 10 ověří církevní sbor pravdivost údajů uvedených žadatelem v jeho žádosti o členství.
- 7) Církevní sbor žadateli členství odmítne,
 - a) uvedl-li v žádosti podle odst. 10 nepravdivé údaje,
 - b) je-li vážná pochybnost o úmyslech žadatele.
- 8) Přestup do ECAV v ČR se děje obdobně jako přihlášení s tím rozdílem, že:
 - a) součástí procesu přijetí je katecheze, jejíž délku stanoví individuálně sborový farář, přičemž lhůta pro přijetí žádosti o členství počíná běžet až po skončení této katecheze.
 - b) žadatel písemně doloží, že vystoupil z křesťanské církve, od níž přestupuje.
- 9) Součástí přestupu k církvi je liturgický obřad, při němž se dotyčný přihlásí k učení Knihy svornosti. Od obřadu může dispenzovat sborový farář, pokud sezná, že se ten, kdo k církvi přestupuje, ke Knize svornosti veřejně přihlásil jinak.
- 10) Pokud k církvi přestupuje celá rodina - církev dbá o to, aby všichni její členové přestoupili společně do téhož církevního sboru; sborový farář může rozhodnout, že u dětí mladších 11 let od katecheze před přestupem upustí.
- 11) Žádost o přijetí (resp. přestup) do církve obsahuje:
 - a) jméno a příjmení,
 - b) datum a místo narození,
 - c) datum Křtu a ve které církvi a sboru byl Křest vykonán,
 - d) dosavadní církevní příslušnost,
 - e) informace o tom, byl-li dotyčný v minulosti členem jiných církví nebo náboženských společností.
- 12) Žádost o přijetí do církve je součástí budoucího evidenčního lístku, kterým se stává v okamžiku přestupu. V případě nepřijetí žádosti bude tato skartována.
- 13) Člen církve je vždy členem konkrétního církevního sboru ECAV v ČR.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- 14) Nikdo nemůže být členem více církevních sborů (ECAV v ČR) zároveň; při zachování platnosti dalších ustanovené této směrnice, zvláště pak ustanovení o přestupech mezi jednotlivými církevními sbory, platí, že vznikem členství v jednomu církevním sboru automaticky zaniká členství v církevním sboru jiném.
- 15) Zjistí-li se, že je někdo veden jako člen více církevních sborů, bude záležitost předána církevní radě k rozhodnutí, přičemž rozhoduje pozdější datum podepsání evidenčního lístku, ledaže by dotyčný projevil opačnou vůli.
- 16) Členství v konkrétním církevním sboru se řídí zásadou osobní příslušnosti: člen církve má právo si svobodně zvolit sbor, do něhož chce patřit.
- 17) Požádá-li někdo o členství v církevním sboru, k němuž nepřísluší podle zásad pastorační příslušnosti, vede s ním sborový farář sboru, do něhož chce dotyčný vstoupit, o této věci pastorační rozhovor; přičemž zkoumá důvody tohoto rozhodnutí: Shledá-li sborový farář tyto důvody jako opodstatněné a rozumné, oznámí je sborovému faráři církevního sboru, k němuž je žadatel pastoračně příslušný, od okamžiku přijetí tohoto oznámení je dotyčný pastoračně příslušný k církevnímu sboru, v němž požádal o členství.
- 18) Neoznámení skutečnosti podle odst. 17 může být, děje-li se tak opakovaně a přes upozornění, důvodem pro disciplinární řízení s dotyčným sborovým farářem.
- 19) Nepokřtěné děti pastoračně příslušejí ke sboru rodičů (i jen jednoho z nich). Je-li každý z rodičů členem jiného církevního sboru, anebo jsou-li pastoračně příslušní každý k jinému sboru, mají rodiče právo svobodně zvolit sbor, k němuž bude dítě pastoračně příslušet (a kde bude pokřtěno).

B. Dvojitý členství

- 1) Je možné být členem ECAV v ČR a zároveň jiné církve, která se hlásí k Augsburgskému vyznání. Je povinností člena církve toto své dvojitý členství uvést při přihlášení se do ECAV v ČR, anebo vznik dvojitého členství oznámit, vznikne-li později.
- 2) V případě důvodné pochybnosti ohledně toho, hlásí-li se některá církev k Augsburgskému vyznání, rozhodne na návrh biskupa církevní rada.
- 3) Deklarovala-li církev, která se doposud hlásila k Augsburgskému vyznání, veřejně to, že již se k němu nadále nehlásí, anebo bylo-li církevní radou podle odst. 2 rozhodnuto o tom, že se na dotčenou církev nehledí jako na církev hlásící se k Augsburgskému vyznání, mají ti, kdo mají s touto církví dvojitý členství, 100 dní nato, aby z dané církve vystoupili.
- 4) Datem přihlášení se dosavadního člena církve k jiné církvi, která se nehlásí k Augsburgskému vyznání, zaniká jeho členství v církvi. To samé platí, uplyne-li lhůta 100 dní podle odst. 3, přičemž dosavadní člen církve v této lhůtě své dvojitý členství neukončil.
- 5) Neoznámí-li bývalý člen ECAV v ČR skutečnost, že přestoupil k jiné církvi, která se nehlásí Augsburgskému vyznání, považuje se zánik jeho členství zároveň za církevní trest – exkomunikaci.

C. Přestupy mezi sbory

- 1) Přestupy mezi jednotlivými sbory církve jsou možné.
- 2) Kdo se rozhodne přestoupit z jednoho sboru církve do jiného, oznámí tuto skutečnost sborovým farářům obou sborů.
- 3) Sborový farář původního církevního sboru vystaví dosavadnímu členu svého sboru do 7 dnů písemný souhlas s přestupem, kde potvrdí, že:
 - a) dotyčný nemá vůči svému dosavadnímu sboru žádné závazky,
 - b) dotyčný se nenachází v disciplinárním řízení,
 - c) dotyčný je či není stížen církevním trestem.
- 4) Sborový farář církevního sboru může vydání potvrzení podle odst. 3 odmítnout, má-li dotyčný vůči svému dosavadnímu církevnímu sboru závazky nebo pokud se nachází v disciplinárním řízení. Sborový farář dosavadního sboru musí potvrzení podle odst. 3 vystavit okamžitě poté, co jsou překážky podle tohoto odstavce odstraněny, a sice:
 - a) zastával-li ten, kdo chce přestoupit do jiného církevního sboru v dosavadním církevním sboru nějakou sborovou funkci, rezignoval na ni,
 - b) měl-li ten, kdo chce přestoupit do jiného církevního sboru finanční závazky (sborový příspěvek) vůči dosavadnímu sboru, splatil je,
 - c) disciplinární řízení proti tomu, kdo chce přestoupit do jiného církevního sboru, bylo zastaveno, anebo ukončeno některým disciplinárním trestem.
- 5) Sborový farář přijímajícího sboru přijme toho, kdo žádá o přestup z jiného církevního sboru, do 3 dnů tehdy, když:
 - a) mu předloží potvrzení podle odst. 3 písm. a
 - b) zdůvodní v pastoračním rozhovoru, proč chce přestoupit,
 - c) vyplní evidenční lístek.
- 6) Výjimka pro případ přestupu mezi sbory platí pro manžele: novomanžel může do 60 dnů od uzavření manželství bez dalšího přestoupit do církevního sboru druhého manžela prostým oznámením oběma sborovým farářům a vyplněním evidenčního lístku.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- 7) Je-li duchovní církev zvolen za sborového faráře, přestupuje do daného církevního sboru automaticky (povinnost vyplnit evidenční lístek však zůstává zachována); pro rodinu dotyčného se přiměřeně použije odst. 6. Po uplynutí funkčního období sborového faráře se dotyčný rozhodne, zda zůstane členem sboru, kde doposud sloužil, zda se vrátí do svého původního sboru, anebo zvolí jiný sbor dle církevní funkce, do níž nastupuje; tento přestup proběhne automaticky.

D. Zánik členství

- 1) Členství v ECAV v ČR zaniká:

- vystoupením,
- vyloučením - exkomunikací,
- vznikem neslučitelnosti členství - přihlášením se k církvi, která se nehlásí k Augsburgskému vyznání,
- úmrťm,
- prohlášením za mrtvého.

Článek V

Pastorační příslušnost k církvi a parochiální (farní) pravidla

A. Pastorační příslušnost k církvi

- Do pastorační působnosti církve spadají:
 - nepokřtění na celém území České republiky,
 - pokřtění v některé partnerské církvi, o nichž tak stanoví platná mezicírkevní smlouva nebo kteří se nacházejí v místě, kde jejich církev nepůsobí,
 - pokřtění, kteří o pastorači v církvi sami požádají, pokud uzavřená mezicírkevní smlouva nebo církevní předpisy nestanoví něco jiného.
- Pro speciální pastorači - v armádě, v nemocnicích, ve věznicích atp. - se použijí uzavřené mezicírkevní smlouvy, jakož i smlouvy uzavřené mezi církvemi, k nimž patří ECAV v ČR, a Českou republikou.

B. Územní působnost církve

- Církev působí na celém území České republiky.
- Církev nemůže samostatně působit v zahraničí, ledaže uzavřená mezicírkevní smlouva stanoví něco jiného.
- Porušením ustanovení podle odst. 2 není, jestliže církev slouží svým členům, kteří se právě nacházejí v zahraničí, v souvislosti s naplňováním svého poslání či na akci, kterou organizuje nebo podporuje (např. církevní výlet, konference pro duchovní).

C. Působnost sborů

- Každý církevní sbor musí mít církvi pevně stanovenou:
 - územní působnost,
 - působnost pro konkrétní ritus,
 - působnost pro případný další bohoslužebný jazyk v rámci konkrétního ritu.
- Územní působnost církevních sborů určuje nařízení církevní rady, které církevní rada přijme svým usnesením, přičemž platí, že na témže území může působit jen jeden církevní sbor téhož ritu, výjimečně však platí, že na témže území mohou fungovat sbory téhož ritu, pokud se liší bohoslužebným jazykem a je-li proto rozumný pastorační důvod.
- Územní příslušnost církevních sborů se určuje podle územního dělení České republiky (jednotky NUTS), podle jednotlivých obcí, patří-li pod územní působnost církevního sboru všechny obce některé vyšší jednotky územního dělení České republiky: celý okres nebo celý samosprávný kraj, postačí v nařízení církevní rady uvést tyto územní jednotky. Je-li naopak ve velkých městech potřeba přesnější rozdělení územní působnosti církevních sborů, může nařízení církevní rady určit konkrétní městské obvody či městské části, popřípadě vymežit územní působnost církevního sboru prostřednictvím ulic.
- Ritus církevního sboru stanoví jeho sborový status, přičemž jeden církevní sbor může být příslušný pro více ritů. Církev dbá o to, aby byly církevní ritu v rámci církve i v rámci církevních sborů s příslušností pro více ritů vnímány jako rovnoprávné.

D. Pastorační příslušnost k církevnímu sboru

- Pastorační příslušnost k církvi se uskutečňuje skrze pastorační příslušnost ke konkrétnímu církevnímu sboru podle ustanovení předchozího článku a v souladu s příslušným nařízením církevní rady.
- Kdo je pastoračně příslušný k církvi může v neodkladném případě či v nouzi požádat o pastorači v kterémkoli církevním sboru.

E. Episkopální (biskupské) a parochiální (farní) právo

- Kdo je členem církve, anebo je k ní pastoračně příslušný, je v souladu s církevními předpisy a ustanoveními této směrnice povinen, pokud tomu nepřekáží vážné či rozumné důvody,
 - být v církvi pokřtěn,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- b) zúčastňovat se na nedělních a svátečních Bohoslužbách konaných církví přednostně,
 - c) zpovídat se a přijímat večeři Páně v církvi přednostně,
 - d) požadovat v církvi církevní služebnosti (svatba, pohřeb, požehnání atp.) přednostně,
 - e) vyhledávat přednostně pastorační služby v církvi.
- 2) Službu církve podle odst. 1 poskytuje a vykonává pro celou církev řádně biskup, tato služba se dále děje zvláště:
 - a) při svěcení (ordinaci) duchovních,
 - b) při instalaci duchovních církve do duchovenské funkce,
 - c) při dalších událostech celocírkevního významu.
 - 3) Služba církve podle odst. 1 se poskytuje a děje zpravidla v rámci konkrétního církevního sboru, kde ji řádně vykonává sborový farář.
 - 4) Ti, kdo jsou členy konkrétního církevního sboru, anebo kdo pastoračně přísluší ke konkrétnímu církevnímu sboru, jsou s výjimkami podle níže uvedených ustanovení povinni přijímat službu církve podle odst. 1 od svého sborového faráře.
 - 5) Služebnosti podle odst. 1 může na celocírkevní úrovni vedle biskupa a na sborové úrovni vedle sborového faráře vykonávat jiný duchovní církve (kněz nebo jáhen) toliko v rámci moci svého úřadu (za svěcení) a toliko podle svého konkrétního pověření (zastávané duchovenské funkce) v rámci církve. Tento duchovní může úkon podle odst. 1 jednorázově vykonat na žádost biskupa – pro celou církev, anebo na žádost sborového faráře – pro konkrétní církevní sbor; měl-li by duchovní konat takovou činnost pravidelně – vyžaduje se k ní písemné pověření, jde-li o činnost, jejíž pravidelné vykonávání svou náplní alespoň z části odpovídá konkrétní duchovenské službě, pak se vyžaduje i církevní pověření k této duchovenské službě.
 - 6) Úkon podle odst. 1 v konkrétním církevním sboru může jiný duchovní církve vykonat také na žádost konkrétního člena církve nebo toho, kdo k církvi pastoračně přináleží (popř. skupiny takovýchto osob), pokud s tím dotčený sborový farář předem písemně nebo výslovně souhlasí. Tento úkol lze provést i bez předchozího souhlasu sborového faráře, je-li jeho souhlas alespoň předpokládaný, pokud provedením úkonu dojde k velkému duchovnímu prospěchu, anebo odvrátí-li se jím vážná duchovní hrozba.
 - 7) Koná-li duchovní, který není místním sborovým farářem, svou službu, k níž je v církvi pověřen (je náplní jeho duchovenské funkce) z části nebo v celku v některém církevním sboru, a přitom koná úkony podle odst. 1, je oprávněn je konat, ledaže mu konání konkrétního úkonu sborový farář výslovně či písemně zakáže. V případě sporů se sborový farář a dotčený duchovní společně obrátí na biskupa, který rozhodne o tom, je-li daný duchovní úkon podle odst. 1 za daných podmínek dotčený duchovní oprávněn konat, popřípadě mu určí podmínky další nebo podmínky změny.
 - 8) Sborový farář se výjimečně může dát zastoupit při úkonech podle odst. 1 i duchovním jiné partnerské církve nebo církve, které se hlásí ke Knize svornosti, duchovním církve, která se hlásí k Augsburgskému vyznání pak jen s předchozím souhlasem biskupa.
 - 9) Jde-li o zastupování biskupa ve věcech biskupské služby (např. svěcení duchovních), může být biskup zastupován biskupem partnerské církve či církve, která se hlásí ke Knize svornosti, jen na základě pověření daného církevní radou.
 - 10) Nekoná-li sborový farář, anebo nemůže-li konat, je oprávněn ho při úkonech podle odst. 1 bez dalšího zastoupit biskup či duchovní, jehož biskup pověřil.
 - 11) Porušení episkopálního práva a závažné nebo opakované porušení parochiálního práva je porušením stavovských povinností a trestá se disciplinárně.

Článek VI

Zakládání církevních sborů

A. Podmínky

- 1) Církev zakládá církevní sbory tehdy, když ji k tomu vede pastorační potřeba, a tam, kde je přítomna touha členů církve (resp. těch, kdo k církvi pastoračně přináleží), aby jim církev takto sloužila a aby tak naplňovala tak své poslání.
- 2) Církev zakládá církevní sbory vždy též s vědomím svého misijního poslání a s ohledem na něj.
- 3) Jako předstupeň pro vznik církevního sboru nebo jako svůj zvláštní pastorační nástroj církev zakládá misijní církevní sbory.

B. Vznik církevního sboru

- 1) Žádost o vznik nového církevního sboru podávají buď členové církve nebo ti, kdo k církvi pastoračně přináleží, přičemž v místě, kde má vzniknout nový církevní sbor tito lidé již alespoň po dobu jednoho roku vytvářejí stabilní společenství, které se pravidelně schází.
- 2) Žádost o založení nového církevního sboru může podat i společenství lidí, které se oddělilo od svého dosavadního církevního sboru v jiné křesťanské církvi či které doposud tvořilo církevní sbor (farnost atp.) v jiné křesťanské církvi a rozhodlo se přijmout Knihu svornosti jako normu své konfese a touží vstoupit do ECAV v ČR.
- 3) Žádost podle odst. 1 a 2 se adresuje církevní radě, které ji řádně projedná do 60 dnů.
- 4) Žádost podle odst. 1 a 2 musí splňovat níže uvedené podmínky:
 - a) zdůvodnění, proč je založení církevního sboru prospěšné,

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- b) plán budoucích (probíhajících) aktivit a vizi dalšího směřování společenství po založení církevního sboru,
 - c) budoucí sídlo církevního sboru,
 - d) informace o zajištění bohoslužebného místa a případných sborových prostor,
 - e) ritus a bohoslužebný jazyk sboru,
 - f) žádost podá minimálně 12 pokřtěných osob starších 18 let,
 - g) žádost bude obsahovat jména alespoň 3 členů přípravného sborového presbyterstva,
 - h) obsahovat jméno faráře ECAV v ČR či jiného faráře, který se hlásí k Augsburgskému vyznání a byl ordinován a jehož ordinaci církev již dříve uznala.
- 5) Přípravné sborové presbyterstvo plní po založení sboru všechny úkoly sborového presbyterstva, a to do prvního řádného sborového konventu, nejdéle však po 12 měsících od vzniku sboru.
 - 6) Žádost bude posouzena z hlediska územní příslušnosti, příslušnosti k ritu a s ohledem na bohoslužebný jazyk, bude přijata tehdy, pokud církevní rada uzná a shledá, že je pro založení nového církevního sboru oprávněný důvod a že ze založení církevního sboru poplyne lidem pastorační prospěch.
 - 7) Přípravné presbyterstvo vypracuje do 30 dnů po rozhodnutí církevní rady o založení církevního text sborového statutu, který pošle církevní radě před jeho schválením k posouzení a připomínkám. Církevní rada statut nového sboru posoudí a vznesse k němu připomínky, které oznámí církevnímu sboru do 30 dní.
 - 8) Statut nového církevního sboru pak schválí první sborový konvent, pročež bude statut sboru předložen ke schválení synodu.
 - 9) Církev podá po rozhodnutí církevní rady o založení církevního sboru žádost o jeho evidenci.

C. Vznik misijního církevního sboru

- 1) Misijní církevní sbor zřizuje a ruší církevní rada, je-li to v zájmu církve, a určuje podmínky její činnosti.
- 2) Církevní rada určí pro zřizovaný misijní církevní sbor její patronátní sbor a zároveň určí:
 - a) sídlo misijního církevního sboru,
 - b) duchovního, který bude o misijní církevní sbor pečovat,
 - c) územní obvod misijního církevního sboru a její ritus a bohoslužebný jazyk.

Článek VI

Zvláštní ustanovení o církevní disciplíně funkcionářů z laického stavu

1. Církevní disciplínu (disciplinární řízení) vůči:
 - a) kurátoru církve,
 - b) kurátoru sboru nebo
 - c) místopředsedovi synodukoná přímo církevní rada.
2. Disciplinární stížnost jsou oprávněni podat:
 - a) biskup
 - b) kurátor církve - proti kurátoru sboru,
 - c) sborový farář - proti kurátoru sboru téhož sboru,
 - d) presbyterstvo církevního sboru - proti členu svého sboru,
 - e) předsednictvo synodu - proti kurátoru církve nebo kurátoru sboru,
 - f) alespoň 1/3 všech členů církevní rady.
3. Církevní rada projedná disciplinární stížnost na svém nejbližším řádném zasedání.
4. O přijetí disciplinární stížnosti a přípustnosti disciplinárního řízení rozhoduje církevní rada nadpoloviční většinou všech svých členů.
5. Pokud církevní rada disciplinární stížnost přijme, rozhodně následně o způsobu provedení disciplinárního řízení. Disciplinární řízení může být provedeno:
 - a) přímo církevní radou, a to pouze v případech, které nesnesou odkladu a kdy je podle Statutu církve možné udělit jako disciplinární opatření vyloučení z církve (exkomunikaci),
 - b) prostřednictvím disciplinární komise.
6. Jedná-li v disciplinárním řízení dále církevní rada sama - rozhodne o udělení disciplinární opatření rovnou (ještě na téže zasedání církevní rady) a přednostně, anebo k věci svolá mimořádné zasedání v termínu do 30 dnů. Ten, vůči němuž se vede disciplinární řízení, má právo se jednání církevní rady účastnit a hájit se, ale nemá právo rozhodovat (a hlasovat) o své disciplinární věci, pročež se odpovídajícím způsobem snižuje quorum pro hlasování církevní rady. Ten, vůči němuž se vede disciplinární řízení, musí při projednávání tohoto bodu opustit zasedání církevní rady až do chvíle, kdy je církevní radou pozván, aby se vyjádřil nebo hájil, přičemž setrvat na jednání církevní rady smí jen po tuto dobu.
7. Má-li jednat disciplinární komise, použijí se pro disciplinární řízení přiměřeně ustanovení o disciplinární komisi, jak jsou obsažena ve Směrnici o duchovních, ale:
 - a) disciplinární komisi předsedá laik: místopředseda synodu (resp. kurátor církve),
 - b) v případě, že je disciplinární řízení vedeno proti místopředsedovi synodu, svolává disciplinární komisi a její jednání vede předsednictvo církve; podal-li však disciplinární stížnost biskup, pak disciplinární komisi

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- svolávají a společně vedou kurátor církve a předseda synodu.
8. Mohou být uložena tato disciplinární opatření:
 - a) ústní napomenutí - pastorační pohovor,
 - b) písemné napomenutí,
 - c) ztráta funkce a ztráta způsobilosti zastávat jakoukoli církevní funkci (netýká se funkce duchovenské ani duchovního stavu) do rozhodnutí církevní rady, minimálně na dobu 2 let,
 - d) vyloučení z církve - exkomunikace.
 9. Dospěje-li disciplinární komise k tomu, že je namístě udělit jako disciplinární opatření vyloučení z církve - exkomunikaci, doporučí udělení tohoto disciplinárního opatření církevní radě. Církevní rada udělení tohoto opatření buď 2/3 většinou všech svých členů schválí, anebo udělí trest ztráty funkce a ztráty způsobilosti zastávat jakoukoli církevní funkci do rozhodnutí církevní rady, minimálně na dobu 2 let.
 10. O způsobu provedení disciplinárního opatření a o způsobu jeho oznámení tomu, komu bylo uděleno, rozhoduje církevní rada.
 11. Je-li ten, komu je ukládáno disciplinární opatření zároveň duchovním církve - jáhnem, může být vedle zde uvedených disciplinárních opatření, anebo i samostatně uděleno rovněž disciplinární opatření, které umožňuje udělit Směrnice o duchovních.

Tato směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR dne 23. listopadu 2019, téhož dne vstoupil v platnost a následujícím dnem v účinnost.

V Praze dne 23. listopadu 2019

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE

o duchovních ECAV v ČR

Oddíl 1. - Duchovní ECAV v ČR

Článek 1

- 1) Duchovním ECAV v ČR je ten, kdo přináleží k duchovnímu stavu.
- 2) Do duchovního stavu přináleží ten, kdo byl řádně ordinován - vysvěcen.
- 3) Ordinance - svěcení je v ECAV v ČR dvojí:
 - a) kněžská ordinance - kněžské svěcení, které dává plnost kněžství a opravňuje k plnému výkonu kazatelského úřadu, a především k vnitrocírkevní službě;
 - b) jáhenská ordinance - jáhenské svěcení, které dává podíl na kněžství ke službě druhým a opravňuje k výkonu některých pravomocí kazatelského úřadu.
- 4) Církev zpravidla uznává ordinaci vykonanou v jiné luterské církvi; mimořádně může uznat i ordinaci vykonanou v jiné křesťanské církvi.
- 5) Podmínkami kněžské ordinace - kněžského svěcení jsou:
 - a) (kanonický) věk alespoň 25 let,
 - b) uplynutí alespoň 5 let od Křtu,
 - c) byl-li dotyčný pokřtěn v dětském věku, pak konfirmace,
 - d) alespoň 3 roky členství v církvi,
 - e) absolvování theologického magisterského studia na křesťanské bohoslovecké fakultě,
 - f) jáhenská služba v církvi po dobu minimálně 1 roku,
 - g) úspěšné absolvování farářské zkoušky.
- 6) Církevní rada může od podmínek uvedených v odst. 5, písm. a-e udělit na návrh biskupa dispens.
- 7) Podmínkami jáhenské ordinace - jáhenského svěcení jsou:
 - a) (kanonický) věk alespoň 21 let,
 - a) uplynutí alespoň 5 let od Křtu,
 - b) byl-li dotyčný pokřtěn v dětském věku, pak konfirmace,
 - c) alespoň 2 roky členství v církvi,
 - d) absolvování theologického bakalářského studia na křesťanské bohoslovecké fakultě, anebo ve zvláštních případech absolvování vyššího odborného studia theologie na křesťanské VOŠ,
 - e) úspěšné absolvování jáhenské zkoušky.
- 8) Církevní rada může od podmínek uvedených v odst. 7, písm. a-e udělit na návrh biskupa dispens.
- 9) Jáhenskou ordinaci koná biskup sám; anebo ten, kdo byl dříve ordinován za biskupa (emeritní biskup), a to s pověřením církevní rady.
- 10) Kněžskou ordinaci koná biskup spolu s ostatními přítomnými kněžími ECAV v ČR, popř. s přítomnými kněžími církvi, s nimiž má ECAV v ČR smlouvu o uznávání ordinace; anebo namísto biskupa ten, kdo byl dříve ordinován za biskupa (emeritní biskup), a to s pověřením církevní rady.
- 11) Biskupskou konsekraci konají se souhlasem církevní rady:
 - a) biskupové církvi s nimiž má ECAV v ČR smlouvu o uznávání duchovních,
 - b) biskupové ostatních církvi, které se hlásí ke Knize svornosti,
 - c) emeritní biskupové ECAV v ČR.

Článek 2

- 1) Smyslem farářské i jáhenské zkoušky je zjistit, zda kandidát patřičné ordinace je schopen znalosti získané studiem aplikovat ve smyslu Knihy svornosti.
- 2) Žádost o vykonání farářské, anebo jáhenské zkoušky musí mít následující náležitosti:
 - a) životopis,
 - b) doporučení od sborového faráře (strukturovaném podle čl. 1. odst. 7, resp. 5),
 - c) doklady o dosaženém theologickém vzdělání.
- 3) Předloženou žádost projedná církevní rada na svém nejbližším zasedání a rozhodne, zda daného kandidátovi umožní složit příslušnou zkoušku. Byla-li žádost zamítnuta, může ji kandidát znovu podat nejdříve po uplynutí 2 let.
- 4) Pokud církevní rada žádost podle odst. 2 přijme, stanoví termín farářské, anebo jáhenské zkoušky ve lhůtě 40-70 dnů a určí kandidátovi téma písemné práce k dané zkoušce, v rozsahu 10-15 normostran pro farářskou zkoušku a 7-12 normostran pro jáhenskou zkoušku. Kandidát musí tuto písemnou zaslat řediteli úřadu ECAV v ČR nejpozději desátý před konáním zkoušky.
- 5) Zkušební komisi je pro farářskou i jáhenskou zkoušku komora farářů synodu ECAV v ČR, která k této věci zasedá samostatně, přičemž tomuto jejímu zasedání předsedá biskup. Zasedání zkušební komise je přístupné členům církevní rady z laického stavu.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- 6) Členové zkušební komise formulují po vzájemné dohodě témata a otázky kladené kandidátovi při farářské, anebo jáhenské zkoušce.
- 7) O výsledku zkoušky rozhoduje zkušební komise hlasování nadpoloviční většinou přítomných členů komise, výsledek hlasování spolu s komentářem k tomuto hlasování (včetně oponentních názorů) odesílá obratem církevní radě, která následně rozhodne o složení příslušné zkoušky s konečnou platností.
- 8) Kandidát, který zkoušku složil má nárok být ordinován - vysvěcen ve lhůtě do 120 dnů. Datum ordinace stanoví církevní rada na návrh biskupa.

Oddíl 2. - Duchovenské funkce členů ECAV v ČR

Článek 3

- 1) Kdo byl v ECAV v ČR ordinován za kněze, anebo jehož kněžskou ordinaci ECAV v ČR uznala, je oprávněn užívat tituly „evangelický a. v. kněz“, „kněz ev. a. v.“.
- 2) Kdo byl v ECAV v ČR ordinován za jáhna, anebo jehož jáhenskou ordinaci ECAV v ČR uznala, je oprávněn užívat tituly „evangelický a. v. jáhen“, „jáhen ev. a. v.“.
- 3) Kdo byl v ECAV v ČR ordinován, ale vystoupil, nebo byl vyloučen z ECAV v ČR, není duchovním ECAV v ČR.

Článek 4

- 1) Kdo byl v ECAV v ČR ordinován za kněze, anebo jehož kněžskou ordinaci ECAV v ČR uznala, nemůže v této církvi sloužit, aniž by byl ustaven do některé z následujících duchovenských funkcí:
 - a) biskup,
 - b) sborový farář,
 - c) pověřený farář:
 - i. k samostatné službě (např. administrátor, misijní farář, biskupský sekretář),
 - ii. k nesamostatné službě (výpomoc ve sboru),
 - iii. k jiné službě.
 - d) kaplan (nemocniční, vězeňský, vojenský apod.).
- 2) Kdo byl v ECAV v ČR ordinován za jáhna, anebo jehož jáhenskou ordinaci ECAV v ČR uznala, nemůže v této církvi sloužit, aniž by byl ustaven do některé z následujících duchovenských funkcí:
 - a) v samostatné službě,
 - b) v nesamostatné službě,
 - c) v jiné službě,
 - d) kaplan (nemocniční, vězeňský, vojenský apod.).
- 3) Ten, kdo byl ECAV v ČR ordinován, anebo jehož ordinaci ECAV v ČR uznala a zároveň není v ECAV v ČR pověřen žádnou službou, je:
 - a) mimo aktivní duchovenskou službu - v jiné službě,
 - b) mimo aktivní duchovenskou službu - ve světském povolání,
 - c) mimo aktivní duchovenskou službu - ve výslužbě.
- 4) Ten, kdo byl zvolen v ECAV v ČR do duchovenské funkce biskupa musí být do 120 dnů konsekrován za biskupa, nebyl-li již dříve konsekrován.
- 5) Kdo byl v ECAV v ČR konsekrován za biskupa, anebo jehož konsekraci za biskupa ECAV v ČR uznala je oprávněn používat tituly: „evangelický a. v. biskup“, „biskup ev. a. v.“.
- 6) Disciplinární stížnost na duchovního ECAV v ČR lze podat z důvodů:
 - a) neplnění povinností vyplývajících z ordinačního slibu, Statutu ECAV v ČR, příp. statutu církevního sboru a ostatních právních předpisů církve, a také dalších povinností vyplývajících ze zastávané duchovenské funkce,
 - b) konání proti principů tradičně pojímané křesťanské etiky nebo jejich odmítání či popírání,
 - c) rozvod manželství,
 - d) vědomé poškozování majetku církve nebo církevního sboru.
- 7) Disciplinární stížnost na duchovního ECAV v ČR je oprávněn podat:
 - a) člen sboru na svého sborového nebo do sboru pověřeného faráře k presbyterstvu daného sboru,
 - b) jiný duchovní k biskupovi,
 - c) biskup,
 - d) duchovní sám na sebe.
- 8) Disciplinární stížnost na biskupa je oprávněna podat komora farářů synodu ECAV v ČR.
- 9) Disciplinární stížnost řeší disciplinární komise složená ze dvou členů komory farářů a dvou členů komory volených delegátů synodu ECAV v ČR, které vybere ke konkrétnímu případu předsednictvo synodu, jež této komisi zároveň předsedá. Týká-li se disciplinární řízení předsedy synodu jmenuje a spolutvoří disciplinární komisi předsednictvo církve.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- 10) Disciplinární komise nejprve posoudí, zda je podaná disciplinární stížnost oprávněná, nezamítne-li ji, zahájí disciplinární řízení s dotčeným. O oprávněnosti disciplinární stížnosti musí disciplinární komise rozhodnout do 30 dnů, je-li disciplinární řízení zahájeno, musí být skončeno do 3 měsíců od jeho zahájení.
- 11) Disciplinární komise může v rámci disciplinárního řízení udělit tato disciplinární opatření:
 - a) vyloučení z duchovního stavu,
 - b) suspenze z duchovního stavu do rozhodnutí církevní rady o jejím zrušení (nejméně na 2 roky),
 - c) zákaz zastávat duchovenskou funkci sborového faráře po dobu až 5 let,
 - d) zákaz být volen za biskupa nebo předsedu synodu až na dobu 10 let,
 - e) písemné napomenutí,
 - f) ústní napomenutí.
- 12) Proti rozhodnutí disciplinární komise se je možné do 30 dnů od doručení jejího rozhodnutí odvolat k synodu ECAV v ČR. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

Oddíl 3. - Soupis duchovních

Článek 5

- 1) Za účelem evidování a ověřování toho, kdo je duchovním ECAV v ČR se zřizuje Listina duchovních ECAV v ČR.
- 2) Listina duchovních obsahuje dva oddělené seznamy:
 - a) veřejný Seznam duchovních ECAV v ČR (dále též jen „Seznam duchovních“) a
 - b) neveřejný Seznam osob vyloučených v ECAV v ČR z duchovního stavu (dále též jen „Seznam vyřazených“).
- 3) Listinu duchovních vede ředitel úřadu ECAV v ČR a zápisy na ní a výmazy z ní provádí jen na základě informací od orgánů ECAV v ČR a orgánů jejich sborů, pokud tyto jsou k tomu v daném případě oprávněny.

Článek 6

- 1) Na Listinu duchovních se zapisují tyto údaje:
 - a) jméno a příjmení duchovního, popř. jméno duchovního užívané v církvi,
 - b) datum narození duchovního,
 - c) datum jáhenské ordinace, byl-li dotýčný ordinován na jáhna,
 - d) datum kněžské ordinace, byl-li dotýčný ordinován na kněze,
 - e) datum biskupské konsekrace, byl-li dotýčný konsekrován na biskupa, anebo byl-li dotýčný někdy v minulosti instalován do funkce superintendenta, anebo biskupa,
 - f) aktuálně zastávaná duchovenská funkce v církvi a datum, od kterého je zastávána,
 - g) datum instalace, anebo pověření do aktuální duchovenské funkce v církvi, jedná-li se o duchovenskou službu, do níž se koná instalace,
 - h) duchovenské funkce zastávané dotýčným v ECAV v ČR v minulosti, u každé takové duchovenské funkce se uvedou roky, v nichž byla daná duchovenská funkce dotýčným v ECAV v ČR zastávána,
 - i) datum a důvod vyloučení duchovního z duchovního stavu v ECAV v ČR.
- 2) Aktuální výpis z veřejného seznamu duchovních může být publikován na webových stránkách církve, resp. v církevních tištěných médiích.
- 3) Listina duchovních bude vždy k dispozici u ředitele úřadu ECAV v ČR k nahlédnutí pro vnitrocírkevní účely.

Článek 7

- 1) Má-li duchovenskou službu v ECAV v ČR na některé z duchovenských funkcí nastoupit člen jiné církve na základě mezicírkevní smlouvy, pak bude dotýčný zapsán na Listinu duchovních, jakmile se stane členem ECAV v ČR.
- 2) Odejde-li ten, kdo v ECAV v ČR vykonával duchovenskou službu podle odst. 1, zpět do služby ve své mateřské církvi, anebo je-li svou mateřskou církví odvolán, bude bez dalšího vymazán ze Seznamu duchovních.

Článek 8

- 1) Stane-li se členem ECAV v ČR ten, kdo byl ordinován v církvi, s níž má ECAV v ČR mezicírkevní smlouvu o vzájemném uznávání duchovních, bude dotýčný zapsán na Listinu duchovních.
- 2) Dále se u osoby podle odst. 1 postupuje jako u kteréhokoli jiného duchovního z řad ECAV v ČR.

Článek 9

- 1) Měl-li by duchovenskou službu v ECAV v ČR na některé z duchovenských funkcí nastoupit člen jiné církve, která se hlásí ke Knize svornosti, ale nemá mezicírkevní smlouvu s ECAV v ČR, bude dotýčný zapsán na Listinu duchovních, pokud se stane členem ECAV v ČR a pokud církevní rada rozhodne o uznání ordinace dotýčného.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

- 2) Církevní rada o uznání ordinace u osoby podle odst. 1 rozhodne do 60 dnů od podání žádosti; ordinace provedená církví, která se hlásí ke Knize svornosti, se těší přízni práva a církevní rada ji uzná, pokud se neprokáže, že daná (kněžská) ordinace byla v rozporu s učením Knihy svornosti.
- 3) Dále se u osoby podle odst. 1 postupuje jako u kteréhokoli jiného duchovního z řad ECAV v ČR.

Článek 10

- 1) Měl-li by duchovenskou službu v ECAV v ČR na některé z duchovenských funkcí nastoupit člen jiné církve, která se hlásí k Augsburgskému vyznání a s níž ECAV v ČR umožňuje dvojí členství (dále jen „jiná církev a. v.“), bude dotyčný zapsán na Listinu duchovních, pokud se stane členem ECAV v ČR a pokud církevní rada uzná ordinaci dotyčného.
- 2) Církevní rada o uznání ordinace u osoby podle odst. 1 rozhodne do 60 dnů; ordinace provedenou církví, která se hlásí k Augsburgskému vyznání, bude církevní radou uznána, pokud se prokáže, že daná (kněžská) ordinace byla v souladu s učením Knihy svornosti.
- 3) Církevní rada může rozhodnout, že osoba podle odst. 1 bude zapsána na Listinu duchovních až poté, co vykoná dodatečnou přísahu na Knihu svornosti obdobnou ordinační přísaze používané v ECAV v ČR.
- 4) Dále se u osoby podle odst. 1 postupuje jako u kteréhokoli jiného duchovního z řad ECAV v ČR.

Článek 11

- 1) Měl-li by duchovenskou službu v ECAV v ČR na některé z duchovenských funkcí nastoupit dosavadní člen jiné křesťanské církve, s níž ECAV v ČR neumožňuje dvojí členství (dále jen „jiná křesťanská církev“), bude dotyčný zapsán na Listinu duchovních, pokud prokáže, že přestal být členem dané jiné křesťanské církve, stane se členem ECAV v ČR a pokud církevní rada uzná ordinaci dotyčného za ordinaci podle Knihy svornosti, na základě stanoviska komory farářů synodu ECAV v ČR.
- 2) Uznala-li církevní rada ordinaci osoby podle odst. 1, bude dotyčná osoba zapsána na Listinu duchovních až poté, co vykoná dodatečnou přísahu na Knihu svornosti obdobnou ordinační přísaze používané v ECAV v ČR.
- 3) Dále se o osoby podle odst. 1 postupuje jako u kteréhokoli jiného duchovního z řad ECAV v ČR.

Článek 12

V případě uznání jáhenské ordinace a zapsání osoby ordinované na jáhna v jiné křesťanské církvi na Listinu duchovních se přiměřeně aplikují ustanovení čl. 8-11, pokud církevní rada uzná ordinaci jiné křesťanské církve, přičemž je lhostejno, jak se tato nazývá, za obsahově odpovídající jáhenské ordinaci v ECAV v ČR.

Oddíl 4. - Příslušnost

Článek 13

- 1) Duchovní ECAV v ČR prokazuje svou příslušnost k duchovnímu stavu průkazem duchovního ECAV v ČR opatřeným jménem a příjmením, fotografií a duchovenskou funkcí.
- 2) Vydání průkazu duchovního ECAV v ČR zajišťuje ředitel úřadu ECAV v ČR.

Oddíl 5. - Ordinační matrika

Článek 14

- 1) Ústředí ECAV v ČR vede pro celou církev Matriku ordinovaných, do níž se zapisují:
 - a) kněžské ordinace,
 - b) jáhenské ordinace,
 - c) konsekrace biskupů.
- 2) Do Matriky ordinovaných zásadně zapisuje biskup, anebo ten, kdo je k zápisu biskupem či církevní radou pověřen.

Novela směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR 23. listopadu 2019, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE

o zpracování osobních údajů

Zpracování osobních údajů fyzických osob (subjekt údajů) v Evangelické církvi a. v. v České republice na úrovni ústředí církve, církevních sborů, právnických osob jim podléhajících a třetích stran pověřených předsednictvem církve zpracováním údajů se řídí platnou legislativou České republiky a Evropské unie. Osobní údaje jsou shromažďovány, zpracovávány a uchovávány tak, aby nedošlo k porušení práv a lidské důstojnosti subjekt údajů a bylo dosaženo etického jednání podle norem ECAV v ČR.

Článek 1

Shromažďování a zpracování osobních údajů

1. Osobní údaje subjektu údajů jsou církví, církevním sborem nebo právnickou osobou jim podléhající (správcem údajů) shromažďovány jenom v nezbytně nutném rozsahu a po nezbytně nutnou dobu pro tyto účely:
 - a) splnění smlouvy, jejíž je subjekt údajů stranou,
 - b) splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje,
 - c) pro účely oprávněných zájmů správce údajů nebo třetí strany k tomu pověřené.
2. Osobní údaje může správce údajů shromažďovat a zpracovávat jenom s uděleným aktivním souhlasem subjektu údajů.
3. Souhlas může být subjektem kdykoliv zrušen. Výjimky z práva subjektu zrušit souhlas stanovuje platná legislativa České republiky a vztahuje se na právní povinnosti správce.

Článek 2

Ochrana a uchovávání osobních údajů

1. Správce údajů má povinnost uchovávat a zabezpečovat osobní údaje takovým způsobem, aby nedošlo k jejich zničení, odcizení nebo zneužití. Přístup k osobním údajům má předsednictvem církve nebo církevního sboru povolen:
 - a) Pověřená osoba zodpovědná za správu údajů v církvi, církevním sboru nebo v právnické osobě jim podléhající
 - b) Pověřená osoba využívající údajů ke své činnosti pro církev, církevní sbor nebo pro právnickou osobu jim podléhající
 - c) Třetí strana pověřená církví zpracováním údajů
2. Každá osoba nebo třetí strana s povolením církve nebo církevního sboru k přístupu k osobním údajům bude k tomu řádně přeškolená a smluvně zavázána dodržovat etické jednání při manipulaci s těmito údaji podle platné legislativy.
3. Zneužití osobních údajů bude trestáno podle platné legislativy České republiky, pracovní nebo dobrovolnické smlouvy s církví a Statutu ECAV v ČR (článek 7 církevní disciplína).

Tato směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR dne 26. 5. 2018 a téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop

Superintendent/biskup ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

SMĚRNICE o financování ECAV v ČR

§ 1

Příspěvky od státu

1) příspěvek na činnost církve 5,5 mil. Kč/ročně, od roku 2016 klesající každoročně o 5 % ke stavu roku 2013 až k nule v roce 2030 takto:

2021	3 901 800,-
2022	3 623 100,-
2023	3 344 400,-
2024	3 065 700,-
2025	2 787 000,-
2026	2 508 300,-
2027	2 229 600,-
2028	1 950 900,-
2029	1 672 200,-
2030	0

2) restituční renta (tzv.) cca 4 mil. Kč/ročně = celkem cca 120 mil. Kč (2013-2042)

§ 2

Příspěvky vnitrocírkevní

1) příspěvky církevních sborů - tzv. církevní příspěvek; požadovaná částka se bude odvíjet podle potřeb a bude každoročně schválena synodem jako církevní příspěvek (každému se sborů na základě níže uvedených parametrů) na:

- příspěvek na mzdu sborového faráře (resp. dalších duchovních či jiných zaměstnanců ve sboru)
- příspěvek na mzdové a provozní náklady ústředí/církve

Zdroje sborů pro naplňování tohoto církevního příspěvku:

- Obětavost členů sborů (sborový příspěvek/církevní daň, sbírky/ofery, dary/milodary etc.)
- Výnos z pronájmu nemovitostí zakoupených církví jako dlouhodobá investice
- Ostatní zdroje (hospodaření s vlastním majetkem, investování apod.)

2) klíč výběru prostředků mezi sbory - tzv. církevního příspěvku:

- paušální částka za sbor - návrh pro rok 2022 (pro každý další rok bude výše schválena synodem):

ročně za každého placeného:	úvazek 1,0	0,75	0,5	0,25
i) sborového faráře	24.000	18.000	12.000	6.000
ii) pověřeného faráře	19.200	14.400	9.600	4.800
iii) jáhna	14.400	9.600	7.200	3.600
iv) jiného pracovníka ve sboru (DPP a jiný úvazek)	9.600	7.200	4.800	2.400

Pozn.: Je-li sborový farář zároveň biskupem:

- sbor platí 50 % odvodu za tohoto svého sborového faráře v případě, že nežádá o zastupování biskupským výpomocným farářem na úrovni sboru (tzn. že sbor má svého II. sborového faráře)
- sbor platí 50 % odvodu za tohoto svého sborového faráře + 50 % odvodu za pověřeného faráře, žádá-li o zastupování biskupským výpomocným farářem na úrovni sboru (tzn. že sbor nemá II. sborového faráře)

+

- roční paušální částka za každého člena sboru - návrh pro rok 2022 (pro každý další rok bude výše schválena synodem): 500 Kč

Tato novela směrnice byla schválena synodem ECAV v ČR dne 21. listopadu 2021, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

V Praze dne 20. listopadu 2021

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

ŠTATÚT

Fondu budoucnosti Evangelické církvi augsburského vyznání v České republice

§ 1

Název fondu

1.1 Úplný název fondu zní: „Fond budoucnosti Evangelické církvi augsburského vyznání v České Republice“

§ 2

Skrácený název fondu

2.1 Skrácený název fondu zní: „Fond budoucnosti“

§ 3

Zriaďovateľ a účel zriadenia fondu.

- 3.1 Zriaďovateľom Fondu budúcnosti je Evangelická cirkev augsburského vyznania v Českej Republice. Fond budúcnosti je zriadený rozhodnutím synody ECAV v ČR dňa 21. mája 2016 a podľa „novely Smernice o financovaní ECAV v ČR“ prijatej na zasadnutí synody ECAV v ČR dňa 24. novembra 2018.
- 3.2 Účelom zriadenia fondu je dlhodobé investovanie finančných prostriedkov s cieľom hospodárskej udržateľnosti chodu cirkvi a jej zborov pre obdobie úplného samostatného hospodárenia po roku 2042.
- 3.3 Finančné prostriedky Fondu budúcnosti cirkvi sú zhromažďované
 - a/ na samostatnom účte zriaďovateľa, č. účtu: (do doby rozhodnutia o ich investovaní)
 - b/ v investičných nástrojoch finančného trhu podľa rozhodnutia synody na základe odporúčania investičnej komisie ECAV v ČR. (viď. § 5, čl. 5.3)
 - c/ vlastníctvom nehnuteľností zakúpených ECAV v ČR predovšetkým z prostriedkov reštitučnej náhrady

§ 4

Zdroje príjmov fondu

- 4.1 Fond budúcnosti cirkvi bude naplňaný z týchto zdrojov:
 - a/ finančné prostriedky vyčlenené z reštitučnej náhrady vo výške určenej rozhodnutím synody ECAV v ČR
 - b/ dobrovoľné dary
 - c/ iné

§ 5

Spôsob nakladania s finančnými prostriedkami z Fondu budúcnosti

- 5.1 Oprávnenou osobou pre nakladanie s prostriedkami Fondu budúcnosti je ECAV v ČR, na základe rozhodnutia synody ECAV v ČR.
- 5.2 Finančné prostriedky Fondu budúcnosti sú určené výhradne pre dlhodobé investovanie.
- 5.3 O forme, spôsobe a rozsahu investovania finančných prostriedkov Fondu budúcnosti rozhoduje synoda ECAV v ČR na návrh investičnej komisie.
 - a/ Investičná komisia je zriadená cirkevnou radou ECAV v ČR.
 - b/ Komisia sa skladá z 5 členov menovaných cirkevnou radou na návrh cirkevných zborov. Pričom člen komisie je členom ECAV v ČR.
 - c/ Predsedníctvo ECAV v ČR má právo byť prítomné na zasadnutí komisie.
 - d/ Na svojom prvom zasadnutí komisia zvolí predsedu, ktorý zvoláva a vedie zasadnutia komisie a podáva správy cirkevnému rade ECAV v ČR, podáva návrhy synode ECAV v ČR.
- 5.4 Finančné prostriedky z Fondu budúcnosti je možné použiť iným spôsobom ako určuje štatút Fondu budúcnosti len na základe rozhodnutia synody ECAV v ČR a to len v zmysle daného rozhodnutia.

§ 6

Zánik fondu.

- 6.1 Fond budúcnosti zaniká rozhodnutím synody ECAV v ČR.
- 6.2 Zostatok finančných prostriedkov Fondu budúcnosti zostáva majetkom ECAV v ČR.

Novela smernice bola schválená synodou ECAV v ČR dňa 21. novembra 2021, v tomto dni vstúpila do platnosti a v nasledujúcom dni do účinnosti.

V Prahe 20. novembra 2021

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

ŠTATÚT

Fondu rozvoja Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike

§ 1

Názov fondu

1.1 Úplný názov fondu znie: „Fond rozvoja Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike“

§ 2

Skrátený názov fondu

2.1 Skrátený názov fondu znie: „Fond rozvoja cirkvi“

§ 3

Zriaďovateľ a účel zriadenia fondu.

3.1 Zriaďovateľom Fondu rozvoja cirkvi je Evangelická cirkev augsburského vyznania v Českej republike. Fond rozvoja cirkvi je zriadený na základe rozhodnutia synody ECAV v ČR dňa 21. mája 2016 a podľa „novely Smernice o financovaní ECAV v ČR“ prijatej na zasadnutí synody ECAV v ČR dňa 24. novembra 2018.

- a) zabezpečenie podmienok pre činnosť ECAV v ČR, jej cirkevných zborov a jej celocirkevných aktivít
- b) podpora činnosti cirkevných zborov, ďalej misijných, kultúrnych, výchovných a iných aktivít cirkevných zborov ECAV v ČR vedúcich ku zlepšeniu podmienok činnosti cirkevných zborov a podporujúcich prezentáciu a rast cirkevných zborov.

3.3 Finančné prostriedky Fondu rozvoja cirkvi sú zhromažďované na samostatnom účte Zriaďovateľa.

§ 4

Zdroje príjmov fondu

4.1 Fond rozvoja cirkvi bude napĺňaný z týchto zdrojov:

- a/ výnos z nehnuteľností v majetku ECAV v ČR zakúpených na základe koncepcie prijatej na synode v roku 2020. Táto časť bude slúžiť na pokrytie prevádzkových nákladov cirkevných zborov a ECAV v ČR
- b/ finančné prostriedky vyčlenené z reštitučnej náhrady vo výške určenej rozhodnutím synody ECAV v ČR
- c/ dobrovoľné dary
- d/ príspevky zahraničných a partnerských cirkví, podieľajúcich sa na spoločných projektoch určených pre podporu práce ECAV v ČR.
- e/ finančné prostriedky získané z grantov určených na podporu cirkevných organizácií.
- f/ iné

§ 5

Spôsob čerpania finančných prostriedkov z fondu

5.1 Oprávnenou osobou pre čerpanie prostriedkov Fondu rozvoja cirkvi je:

- a) ECAV v ČR
- b) cirkevné zbory ECAV v ČR
- c) Diakonia ECAV v ČR
- d) iné účelové zariadenie cirkvi

5.2 Čerpanie finančných prostriedkov z Fondu rozvoja cirkvi sa riadi rozpočtom ECAV v ČR pre dané účtovné obdobie. O čerpaní ostatných prostriedkov z fondu rozhoduje synoda ECAV v ČR.

5.3 Finančné prostriedky z Fondu rozvoja cirkvi je možné použiť na tieto účely:

- a/ prevádzkové náklady oprávnenej osoby (u cirkevných sborů do výše, ktorá nepresahuje výnos z cirkví pro sbor pronajatého bytu za účelom komerčného využiti)
- b/ misia
- c/ diakonia
- d/ výchova a školstvo
- e/ kultúra
- f/ nákup majetku do vlastníctva oprávnenej osoby
- g/ opravy nehnuteľného majetku vo vlastníctve oprávnenej osoby
- h/ ostatné podľa rozhodnutia synody ECAV v ČR

5.4 Oprávnené osoby žiadajú o čerpanie finančných prostriedkov z Fondu rozvoja cirkvi podaním žiadosti na predpísanom tlačive do 30. septembra príslušného kalendárneho roka. Žiadosť sa predkladá cirkevný rade ECAV v ČR.

5.5 Pri odpredaji nehnuteľného majetku nadobudnutého z finančných prostriedkov Fondu rozvoja cirkvi sa získané finančné prostriedky stávajú súčasťou Fondu rozvoja cirkvi.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

§ 6

Vyúčtovanie prostriedkov Fondu rozvoja cirkvi

- 6.1 Oprávnená osoba, ktorá vynaložila prostriedky z Fondu rozvoja cirkvi je povinná podať vyúčtovanie prijatých finančných prostriedkov z fondu a to do 31. marca nasledujúceho roku. Vyúčtovanie sa predkladá revíznej komisii ECAV v ČR.
- 6.2 Vyúčtovanie finančných prostriedkov sa riadi podľa platných zákonov o účtovníctve v ČR a smernice o hospodárení ECAV v ČR.
- 6.3 Poskytnuté a nevyužité finančné prostriedky z Fondu rozvoja cirkvi zostávajú na účte Fondu rozvoja cirkvi pre ďalšie využitie v nasledujúcom období.
- 6.4 Pri zistení nedostatkov pri nakladaní s prostriedkami z „fondu cirkevných zborov“ môže cirkevná rada ECAV v ČR na návrh revíznej komisie uložiť opravné prostriedky:
 - a/ napomenutie
 - b/ vrátenie finančných prostriedkov, ktoré boli použité na iný účel, než je stanovené štatútom fondu v §5.3
 - c/ vrátenie celej čiastky finančných prostriedkov za daný kalendárny rok, v ktorom boli finančné prostriedky použité iným spôsobom ako stanovuje štatút § 5.3
 - d/ pozastavenie vyplácania prostriedkov oprávnenej osobe na 1-3 roky v prípade, že nakladala s prostriedkami Fondu rozvoja v rozpore s jeho štatútom.

§ 7

Zánik fondu.

- 7.1 Fond rozvoja cirkvi zaniká rozhodnutím synody na návrh konzistória ECAV v ČR.
- 7.2 Zostatok finančných prostriedkov Fondu rozvoja cirkvi zostáva majetkom ECAV v ČR.

Prechodné ustanovenie:

Pre čerpanie z Fondu rozvoja pre rok 2022 podľa bodu 5.4. sa stanovuje druhý termín a to do 8. 12. 2021.

Novela smernice bola schválená synodou ECAV v ČR dňa 21. novembra 2021, v tomto dni vstúpila do platnosti a v nasledujúcom dni do účinnosti.

V Prahe 20. novembra 2021

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

ŠTATÚT

Fondu převádzkového Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike

§ 1

Názov fondu

1.1 Úplný názov fondu znie: „Fond převádzkový Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike“

§ 2

Skrátený názov fondu

2.1 Skrátený názov fondu znie: „Fond převádzkový“

§ 3

Zriaďovateľ a účel zriadenia fondu.

3.1 Zriaďovateľom Fondu převádzkového je Evangelická církev augsburského vyznania v České republice. Fond převádzkový je zriadený podľa „Novely Smernice o financovaní ECAV v ČR“ prijatej na zasadnutí synody ECAV v ČR dňa 24. novembra 2018.

3.2 Účelom zriadenia fondu je:

- a) zabezpečenie mzdových prostriedkov zamestnancov ECAV v ČR,
- b) zabezpečenie činnosti ECAV v ČR - převádzkových nákladov ústredia cirkvi.

3.3 Finančné prostriedky Fondu převádzkového sú zhromažďované na samostatnom podúčte zriaďovateľa.

§ 4

Zdroje príjmov fondu

4.1 Fond převádzkový bude napĺňaný z týchto zdrojov:

- a/ príspevok štátu na převádzku cirkvi
- b/ príspevky cirkevných zborov (tzv. cirkevný príspevok zborov na převádzku ECAV v ČR podľa kľúča uvedenom v dokumente „Smernica o financovaní ECAV v ČR“)
- c/ Fond rozvoja cirkvi
- d) iné

§ 5

Spôsob nakladania s finančnými prostriedkami z Fondu převádzkového

5.1 Oprávnenou osobou pre nakladanie s prostriedkami Fondu převádzkového je ECAV v ČR zastúpená predsedníctvom ECAV v ČR.

5.2 Finančné prostriedky Fondu sú určené na mzdové a převádzkové náklady ECAV v ČR v zmysle platných predpisov o vyplácaní miezd ECAV v ČR a rozpočtu ECAV v ČR pre dané účtovné obdobie.

5.3 Finančné prostriedky z Fondu nie je možné použiť iným spôsobom ako určuje štatút Fondu; nevyčerpané finančné prostriedky daného účtovného obdobia prechádzajú do nasledujúceho účtovného obdobia a tvoria rezervu finančných prostriedkov ECAV v ČR.

5.4 Finančné prostriedky (stanovenú čiastku pre príslušný rok), tzv. cirkevný príspevok zborov na převádzku ECAV v ČR do Fondu převádzkového zbor odošle do 31.10. predchádzajúceho kalendárneho roka vo výške stanovenej pre príslušný rok synodou ECAV v ČR.

§ 6

Zánik fondu.

6.1 Fond převádzkový zaniká rozhodnutím synody na návrh cirkevnej rady ECAV v ČR.

6.2 Zostatok finančných prostriedkov Fondu převádzkového zostáva majetkom ECAV v ČR.

Novela smernice bola schválená synodou ECAV v ČR dňa 21. novembra 2021, v tomto dni vstúpila do platnosti a v nasledujúcom dni do účinnosti.

V Prahe 20. novembra 2021

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

S T A T U T

Diakonie Evangelické církve Augsburgského vyznání v České republice

Článek I

Základní ustanovení

1. Diakonie Evangelické církve augsburského vyznání v České republice (dále jen DECAV) je církevní organizací zřízenou Evangelickou církví augsburského vyznání v České republice (dále jen ECAV v ČR) podle zákona o svobodě náboženského vyznání a postavení církvi a náboženských společností č. 3/2002 Sb. Na základě oznámení provedeného ECAV v ČR a je evidována Ministerstvem kultury České republiky.
2. O zřízení DECAV rozhodl Synod ECAV v ČR na své zasedání dne 25. února 2006.
3. Sídlem DECAV je Praha 1 - Nové Město, V Jirchářích 152/14, PSČ 110 00. Územní působnost DECAV mimo její sídlo není omezena.
4. Jako samostatná církevní organizační jednotka (právnícká osoba) vystupuje v právních vztazích svým jménem a v mezích těchto stanov může nabývat práv a zavazovat se.
5. Činnost DECAV zabezpečují její zaměstnanci a dobrovolníci.

Článek II

Poslání DECAV

1. Posláním DECAV je rozvíjet diakonickou, sociální a misijní práci.
2. V souladu s tímto posláním:
 - a) Zpracovává koncepci rozvoje diakonické a sociální práce a realizuje ji.
 - b) Zřizuje a řídí zařízení bez vlastní právní subjektivity.
 - c) Realizuje vzdělávací činnost pro diakonickou a sociální činnost.
 - d) Získává pro svou činnost finanční zdroje.
 - e) Prezentuje svou činnost uvnitř ECAV v ČR i navenek.

Článek III

Zařízení DECAV

1. Zařízení DECAV zřizuje svým usnesením Správní rada DECAV, je-li účelné takové zařízení zřídit.
2. Zařízení DECAV nemá právní subjektivitu.
3. Správní rada DECAV jmenuje vedoucího zařízení, který je odpovědný řediteli DECAV.
4. Činnost zařízení DECAV je vymezena usnesením Správní rady DECAV o jeho zřízení a organizačním řádem zařízení schváleným Správní radou DECAV.

Článek IV

Orgány DECAV

Orgány DECAV tvoří Správní rada DECAV, ředitel DECAV a vedoucí zařízení DECAV.

Článek V

Správní rada DECAV

1. Správní rada DECAV je orgánem pro řízení koncepce DECAV.
 - a) Projednává a schvaluje diakonické a sociální projekty (aktivity) DECAV a jejich zařízení.
 - b) Zřizuje svým usnesením zařízení DECAV.
 - c) Projednává a schvaluje organizační řády DECAV a zřízených zařízení, případně je mění.
 - d) Působí jako poradní orgán ředitele DECAV.
2. Správní radu DECAV tvoří
 - a) Ředitel DECAV, který je současně statutárním orgánem DECAV a z titulu této funkce současně předsedou Správní rady DECAV.
 - b) Pověřený člen Církevní rady ECAV v ČR.
 - c) Člen jmenovaný Církevní radou ECAV v ČR.
 - d) Zástupce zařízení DECAV (každé zařízení vysílá jednoho zástupce) s hlasem poradním.
3. Není-li jmenován ředitel DECAV, resp. správní rada není usnášenischopná, přecházejí práva a povinnosti ředitele na pověřeného člena Církevní rady ECAV v ČR (bod V.2.b).

Článek VI

Ředitel DECAV

1. Ředitel je statutárním orgánem DECAV, jedná jejím jménem ve všech věcech, samostatně bez omezení a odpovídá za činnost DECAV (Církevní radě ECAV v ČR i navenek).
2. Ředitele jmenuje a odvolává Církevní rada ECAV v ČR.
3. Náplň činnosti ředitele DECAV je dána Statutem DECAV.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

4. Ve vztahu k zaměstnancům DECAV je ředitel DECAV vedoucím organizace a vykonává práva a povinnosti zaměstnavatele ve smyslu zákona č. 262/2006 Sb. V platném znění (Zákoník práce).
5. Ředitel předkládá zprávu o činnosti a hospodaření zasedání Synodu ECAV v ČR.

Článek VII

Revizní komise

1. Revizní činnost DECAV provádí Revizní komise ECAV v ČR.
2. O provedené revizi předkládá zprávu Synodu ECAV v ČR.

Článek VIII

Provoz a hospodaření DECAV

1. Provoz DECAV a jejích jednotlivých zařízení se řídí plánem činnosti na kalendářní rok, který schvaluje Správní rada DECAV a na vědomí předkládá Církevní radě ECAV v ČR. Součástí plánu je rozpočet DECAV na kalendářní (finanční) rok.
2. Zdroje financování tvoří:
 - a) Dotace z veřejných zdrojů
 - b) Příspěvky ECAV v ČR a sborů ECAV v ČR
 - c) Sbírkový
 - d) Dary
 - e) Příjmy za poskytované služby
 - f) Výnosy z hospodářské činnosti
 - g) Dědictví
 - h) Ostatní
3. Za hospodaření a zajištění ochrany majetku DECAV a jeho evidenci odpovídá ředitel DECAV. Za hospodaření a zajištění ochrany majetku zařízení DECAV a jeho evidenci vedoucí zařízení DECAV.

Článek IX

Zánik DECAV

1. DECAV může být zrušena na základě rozhodnutí synodu ECAV v ČR nebo způsobem uvedeným v zákoně.

Článek X

Závěrečná ustanovení

1. Tento Statut byl schválen Synodem ECAV v ČR dne 21. 11. 2020.
2. Tento Statut nabývá účinnosti dnem 22. 11. 2020.

Novela statutu byla schválena synodem ECAV v ČR 21. listopadu 2020, téhož dne vstoupila v platnost a následujícím dnem v účinnost.

Mgr. Marián Čop
Biskup ECAV v ČR

Ing. Lenka Hudobová
Kurátorka ECAV v ČR

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

O B S A H

01. Statut ECAV v ČR ... 1
02. Směrnice volební a jednací ... 9
03. Směrnice o volbě delegátů na synod ... 13
04. Směrnice o hospodaření ECAV v ČR a jejích církevních sborů ... 14
05. Směrnice o členství a parochiálních (farních) pravidlech ... 17
06. Směrnice o duchovních ... 26
07. Směrnice o zpracování osobních údajů ... 30
08. Směrnice o financování ECAV v ČR ... 31
09. Štatút Fondu budúcnosti Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike ... 32
10. Štatút Fondu rozvoja Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike ... 33
11. Štatút Fondu prevádzkového Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Českej republike ... 35
12. Statut Diakonie ECAV v ČR ... 31

© 2021 Evangelická církev augsburského vyznání v ČR
Pro vlastní potřebu vydala Evangelická církev augsburského vyznání v ČR,
V Jirchářích 152/14, 110 00 Praha 1 - Nové Město.

www.ecav.cz